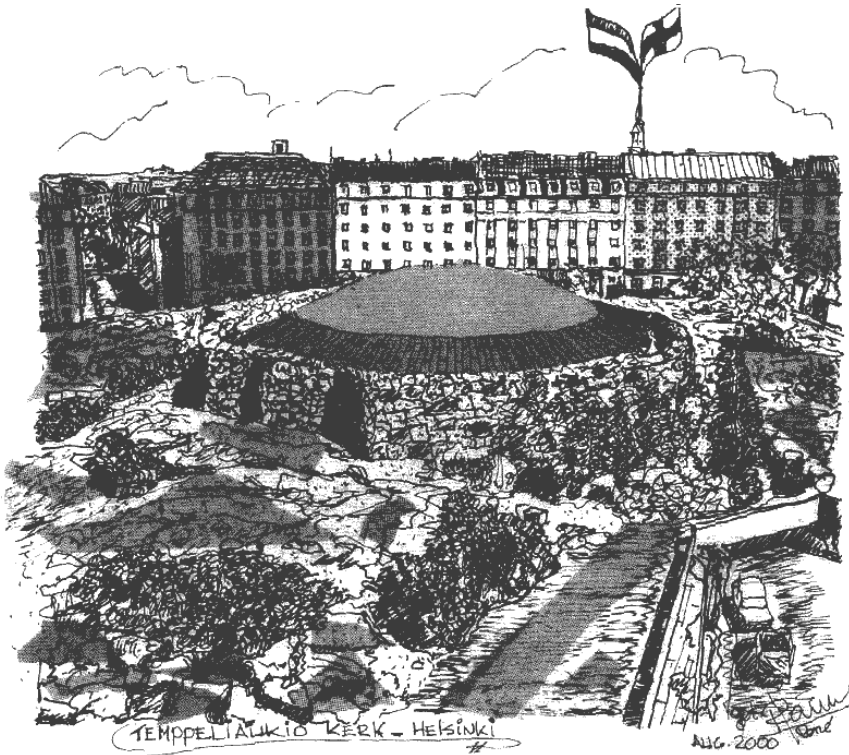

Aviisi

TEMPPELISAATIO KIRK - HELSINKI

AUG. 2000

4-00-

Inhoud – Sisältö

Van het bestuur	1
Johtokunnalta	2
Herfstwandeling in Natuurpark Lelystad	3
Syysretki Lelystadin luonnonpuistoon	3
Veranderingen in de redactie van Aviisi	5
Aviisin toimituksessa on tapahtunut muutoksia	5
Bijeenkomst 'Platform EU-burgers' van 11 mei 2000	6
Kokootuminen 'Platform EU-burgers' 11.5.2000	8
Nieuw bestuurslid: Minna Rätty	10
Uusi johtokunnan jäsen: Minna Rätty	10
Nieuw ad interim bestuurslid: Anja Guldemond	11
Uusi ad-interim johtokunnan jäsen: Anja Guldemond	11
Een nieuwe redacteur	12
De koffie staat klaar!	13
Gehoord en gezien – Finse evenementen in de zomer van 2000	14
Nähtyä ja kuultua – Suomalaistapahtumia kesällä 2000	15
Vielä allekirjoituskampanjasta	16
Nog over de handtekeningactie	17
Finse evenementen – Suomalaistapahtumat	18
Een retourtje per zeilschip IJmuiden – Helsinki	21
Finland en Nederland op EXPO 2000	24
Als houthakker in Finland (II)	25
Metsurina suomessa (II)	28
Merimieskirkko 125 vuotta	30
De Finse Zeemanskerk 125 jaar	30
Kunnallisvaalit	32
Mededelingen – Tiedotuksia	32
Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita	35
Colofon	36

AVIISI Jaargang 9 (2000) nr. 4 (september)

AVIISI Vuosikerta 9 (2000) nr. 4 (syyskuu)

ISSN 1566-8452

Dit is een uitgave van de vereniging Nederland–Finland

Tämä on Alankomaat–Suomi Yhdistyksen julkaisu.

Beste leden,

“Vijftien miljoen mensen op een heel klein stukje aarde” schalt het opgewekt uit de radio. En even opgewekt en moeiteloos voegen wij ons in de file richting het strand (drukste weekend van het jaar) en nemen gezellig plaats op een van de laatste vierkante meters zand, om even later bijna weggespoeld te worden. Even tevreden drinken wij schouder aan schouder, buik aan rug, met nog tweeduizend dorpsgenoten, op de zomer. Een week in het jaar is Schipluiden met de zomerfeesten een werelddorp - en ook nog het leukste dorp van de wereld. Niet te geloven dat wij maar een week eerder juist genoten van de intense stilte, de uitgestrektheid van het Pielinen meer, tochtjes op onbewoonde eilanden, een zandeiland een hele dag voor ons alleen. Een omgeving die in wezen nauwelijks is veranderd sinds mijn kinderjaren.

Contrasten, vergelijkingen, herinneringen. Een vakantie in Finland is voor mij gevuld met herinneringen aan vroeger. Plaatsen, geuren en geluiden roepen beelden op waarvan ik niet meer wist dat ze in mijn hersenen lagen opgeslagen. Dit is een groot deel van mijn vakantie plezier, voor mijn gezin nauwelijks waarneembaar, laat staan overdraagbaar. Herinneringen komen ook tot leven in de gesprekken met mijn drie zussen en drie broers. Soms pijnlijk, maar meestal lokken de herinneringen lachsalvo's op. Dit was de eerste zomer dat mijn ouders er niet meer waren. Maar het huis staat er nog, op een van de mooiste plekken op aarde, waar wij met zijn allen al twintig jaar zomervakantie vieren. En zij waren er weer. Dit is waarschijnlijk de kracht van de roots.

Ik hoop dat een ieder van jullie fijne herinneringen heeft overgehouden aan de vakantie in Finland. De geliefde beelden en vrolijke momenten helpen de hectiek van het dagelijkse leven te verdragen. Het is toch heerlijk thuiskomen – in beide richtingen.

Terug in Nederland leuke dingen in het vooruitzicht. De Vereniging heeft in ieder geval weer een mooie herfstwandeling en een bijzonder Onafhankelijkheidsfeest op het programma staan. Het kan nog leuker worden als wij genoeg vrijwilligers vinden voor de activiteiten commissie. Dan kunnen wij alsnog een Pesäpallo-toernooi organiseren of een Vrouwen-dragen wedstrijd of een Kampioenschap slaapwandelen (dit zijn de nieuwe takken van sport in Finland). Zou je iets mee willen helpen organiseren (sport, spel, tentoonstelling, lezing, excursie), neem dan contact op met één van de bestuursleden (telefoonnummers in colofon).

Verderop kunnen jullie lezen over de veranderingen in de redactie van Aviisi. Alvast bijzonder dank aan Hugo Benne en de nieuwe redacteuren Joop Susan, Fred Snickers en Minna Rätty. Anja Guldmond neemt dit jaar als ad interim lid de plaats in van Eeva Nummisto.

Namens het bestuur wens ik alle leden een prettige nazomer.

Marja Straver-Nevalainen

Hyvät yhdistyksen jäsenet,

“Viisitoista miljoonaa ihmistä pienellä maapalalla” kuuluu vauhdikkaan iloisesti radiosta. Aivan yhtä itsestäänselvän ihastuneina liitymme rannalle menevään autojonoon (tietysti sattui kesän vilkkain viikonloppu). Asettaudumme ilolla hiekkarannan viimeiselle neliömetrille, hetken kuluttua aallot jo huuhtoivatkin meidät sieltä mereen. Ja yhtä tyytyväisinä juhlimme ja nostamme maljat kesän kunniaksi kahdentuhannen kyläläisen kanssa olka-olkaa vasten, vatsa edessä olevan selkää vasten. Schipluiden on kerran vuodessa viikon kestävien kesäjuhlien ajan maailman hauskin kylä. Uskomatonta, että vain viikkoa aiemmin nautimme vielä syvästä rauhasta, Pielisen pinnasta, retkistä asumattomille saarille. Kokonainen hiekkasaari oli ainoastaan meitä varten, ei ketään muita koko päivänä. Siellä ovat jopa lapsuuden maisemat pysyneet melkein muuttumattomina.

Vastakohtia, vertailua, muistoja. Minun Suomen lomani on täynnä muistoja menneisyydestä. Paikat, tuoksut ja äänet herättelevät muistikuvia ja tunnelmia, joiden olemassaolosta aivojeni sopukoissa en tiennytkään. Tässä kai piilee suuri osa Suomen lomani ihanuudesta, perheelleni mahdotonta tunnistaa, turha yrittääkään pukea sanoiksi. Muistot heräävät myös eloon sisarusten kanssa keskultaessa. On ikäviäkin asioita, mutta yleensä hauskoja muisteloita saatellaan naurun hörähdyksin. Tänä kesänä puuttuivat vanhempani joukosta. Onneksi talo vielä seisoo siellä yhdellä maapallon kauneimmista paikoista. Siellä missä jo monet vuodet olemme viettäneet yhteiset kesälomat sisarusten perheiden kanssa. Sieltä eivät vanhempanikaan katoa lopullisesti koskaan. Tässäkö ilmennee juurten voima?

Toivottavasti Suomen lomanne oli onnistunut ja teille karttui ihania kesämuistoja ja elämyksiä varastoon. Rakkaat muistikuvat ja iloiset hetket varmaan auttavat vähän aikaa kestäämään arjen kiireistä menoaa. Eikö ole rikkaus palata matkan molemmissa päissä kotiin?

Nyt kun on tultu takaisin Hollantiin voidaan alkaa suunnitella hauskoja tulevia asioita. Yhdistyksemme järjestää ainakin kauniin syysretken ja Trade Guildin kanssa perinteisen Itsenäisyysjuhlan. Ohjelma kuulostaa lupaavalta. Tapahtumia voimme suunnitella enemmänkin, mutta niiden toteuttamiseen tarvitsemme lisävoimia. Johtokunnan avuksi haluamme asettaa työryhmän. Voimme sitten todella järjestää sen pesäpalloturnauksen tai Naisten kantokilpailun tai Unissakävelijöiden mestaruuden (nämä ovat niitä uudempiä urheilulajeja Suomessa). Jos innostuisit vapaaehtoiseksi ja haluisit tulla mukaan auttamaan urheilu-, leikki-, kulttuuritapahtumien järjestelyssä, niin ota yhteyttä heti tänään yhteen johtokunnan jäsenistä.

Aviisin toimitukseen on tullut muutoksia, tästä voitte lukea tuonnempana. Tässä kiitos Hugo Bennelle ja uusille toimituksen jäsenille Joop Susanille, Fred Snickersille ja Minna Rädylle. Anja Guldmond on lupautunut johtokunnan ad-interim -jäseneksi Eeva Nummiston tilalle.

Toivotan johtokunnan puolesta kaikille jäsenillemme hyvää loppukesää ja syksyä.

Marja Straver-Nevalainen

Herfstwandeling in Natuurpark Lelystad

Omdat het traditionele bessenplukken in openbare bossen niet meer mogelijk bleek in verband met nieuwe regels van de natuurbescherming, hebben wij de afgelopen twee jaar een stadswandeling georganiseerd. In 1998 was dit in Amsterdam en in 1999 in Den Haag.

Voor de verandering hebben wij dit jaar een wandeling/vaartocht georganiseerd op **zondag 15 oktober om 11 uur 's morgens** in een natuurgebied, in het 'Natuurpark Lelystad'. Hoewel we daar geen bessen kunnen plukken, is er veel te zien. Het Park bestaat uit 400 ha afwisselend landschap waarin inheemse en Euro-Aziatische dieren leven, zoals wisenten, rendieren, elanden, wilde zwijnen, bevers, otters en przewalskipaarden (de enige nog levende wilde paardensoort).

Wij zullen worden begeleid door een deskundige gids en een kapitein. Het geheel duurt anderhalf uur. Deelname is voor leden van de Vereniging kosteloos.

Vòòr of na afloop is er gelegenheid om op eigen kosten te gaan eten of koffiedrinken in het restaurant *De Willem Barendsz* in het natuurpark. Dit is geopend van 10 tot 18 uur. Reservering is in principe niet nodig. Wilt U er toch echt zeker van willen zijn in *De Willem Barendsz* te kunnen lunchen, dan is het mogelijk telefonisch te reserveren (het telefoonnummer is ☎ 0320-28.61.43).

TOT ZIENS IN LELYSTAD!

Bereikbaarheid Natuurpark:

Auto:

Vanaf A6 afslag Lelystad/Harderwijk. Vervolgens N302 naar Harderwijk. Vanaf hier borden Natuurpark Lelystad volgen.

Openbaar vervoer:

Vanaf Lelystad CS: bus 107 halte de Meerkoetenweg, vervolgens 15 minuten lopen of treintaxi vanaf het station naar het Natuurpark.

Syysretki Lelystadin luonnonpuistoon

Perinteellinen marjojenpoimintaretki on käynyt mahdollommaksi uusien luonnonsojelumääräysten vuoksi ja sen vuoksi olemme kahtena viime vuonna järjestäneet kaupunkikävelyn: vuonna 1998 Amsterdamissa ja 1999 Haagissa.

Vaihteeksi olemme tänä vuonna järjestäneet tutustumiskäynnin luontoon: Lelystadin luonnonpuistoon. Emme voi poimia siellä marjoja, mutta siitä huolimatta meille on siellä paljon nähtävää. Puiston pinta-ala on 400 hehtaaria, koostuen vaihtelevista maisemista, jossa elää alkuperäisiä euraasialaisia eläimiä kuten visentteja, poroja, hirviä, villisikoja, majavia, saukkoja ja przewalskihevosiä (ainoa vielä elossa oleva villihevoslaji).

Koemme siellä yhdistetyn vene- ja kävelyretkeilyn kapteenin ja asiantuntevien opaiden johdolla. Retki kestää puolitoista tuntia. Retkeilyn päivämäärä on **sunnuntai 15 lokakuuta klo 11 aamulla**. Jäsenille osanotto on maksutonta.

Ennen tai jälkeen retken on mahdollista juoda kahvia tai lounastaa omin kustannuksin luonnonpuistossa sijaitsevassa ravintola De Willem Barendszissa. Se on avoinna klo 10–18. Varaaminen ei ole välttämätöntä, mutta jos haluatte varmistaa lounaan saannin, niin varauksen voi tehdä puhelinnumeroon ☎ 0320–28.61.43.

LELYSTADISSA TAVATAAN!

Ajo-ohjeet:

Autolla:

Valtatieltä A6 käännetään suuntaan Lelystad/Harderwijk. Sen jälkeen seurataan viittoja 'Natuurpark Lelystad'.

Yleisillä kulkuneuvoilla:

Lelystadin rautatieasemalta bussilla 107 pysäkillle Meerkoetenweg, sen jälkeen 15 minuutin kävely Natuurpark Lelystadiin; tai rautatieasemalta voi ottaa junataksin.

Veranderingen in de redactie van Aviisi

Na een periode van vijf jaar is Hugo Benne gestopt met zijn werk als redacteur-typesetter van Aviisi. Het Bestuur bedankt Hugo voor het vele werk dat hij voor Aviisi heeft gedaan. Hij heeft er ook toe bijgedragen dat de Vereniging een website heeft gekregen en dat Aviisi online te lezen is op internet.

Tegelijkertijd is ook Auli Snickers, na zes jaar lid van het Bestuur geweest te zijn, teruggetreden. Auli heeft veel kopij aangeleverd en de laatste twee jaar was zij min of meer onmisbaar geworden voor Aviisi als onze bijzonder nauwkeurige redacteur van Finse teksten.

Wij zijn erg blij dat Joop Susan bereid is gevonden het werk van Hugo over te nemen. Joop, die al samen met Hugo de website van de Vereniging verzorgde, stelt zich elders in Aviisi aan U voor. Hij zal met een ander computerprogramma werken en de zaak iets anders aanpakken. Door zijn grote kennis van computersystemen zal het één en ander nog professioneler worden aangepakt.

Fred Snickers, de man van Auli, zal het fotowerk voor Aviisi gaan verzorgen. Dit zal zowel het scannen van foto's zijn die bij teksten zijn aangeleverd, als het scannen van door hem zelf geselecteerde foto's. Fred heeft als grote hobbies fotograferen, wat ons dus goed uitkomt voor Aviisi, trainen en dansen. Samen met Auli heeft hij in Finland een speciale passie voor Lapland en Åland. Fred werkt al 20 jaar bij KPN, waar hij de laatste zes jaar werkzaam is in de mobiele communicatie.

Dan hebben wij nog meer goed nieuws. Ons nieuwe bestuurslid Minna Rätty is bereid gevonden het werk van Auli als redacteur van Finse teksten over te nemen. Zij zal zich ook zelf aan U voorstellen in dit nummer van Aviisi.

Fred Snickers

Het bestuur

Aviisin toimituksessa on tapahtunut muutoksia

Viiden vuoden jälkeen Hugo Benne on päättänyt työnsä Aviisin taittaja-toimittajana. Johtokunta kiittää Hugoa suuresta työmäärästä, jonka hän on tehnyt Aviisin hyväksi. Hän on myös saanut aikaan yhdistyksen kotisivun ja toimittanut Aviisin julkaisun internetillä.

Samaan aikaan on myös Auli Snickers, kuuden vuoden jälkeen, päättänyt jäsenyytensä johtokunnassa. Auli on toimittanut paljon artikkeleita Aviisiin ja kahtena viime vuotena hän oli korvaamaton apu suomenkielisten tekstien erinomaisen tarkkana toimittajana.

Olemme erittäin iloisia siitä, että Joop Susan on halukas jatkamaan Hugon tehtäviä. Joop toimitti jo yhdessä Hugon kanssa yhdistyksen kotisivun ja esittelee itsensä toisaalla tässä lehdessä. Hän käyttää erilaista tietokoneohjelmaa ja se tekee hiukan erilaista tulosta. Tietokonesysteemien tuntijana hänen otteensa tulee olemaan entistäkin ammattitaitoisempi. Fred Snickers (kuvassa), Aulin aviomies, tulee huolehtimaan Aviisin

kuvituksesta. Hän työstää artikkeleihin kuuluvat valokuvat ja valitsee valokuvat lehden muuhun kuvitukseen.

Fredin rakkaat harrasukset ovat valokuvaus, josta meille on hyötyä Aviisin kuvituksessa, junat ja tanssi. Yhteisen kiinnostuksen kohteena Aulin kanssa Suomessa hänellä ovat Lappi ja Ahvenanmaa. Fred on ollut jo 20 vuotta KPN:n palveluksessa, jossa hänen työtehtävänään viimeisen kuuden vuoden aikana on ollut mobiili viestitys.

Sitten meillä on vielä lisää hyviä uutisia. Uusi johtokunnan jäsenemme, Minna Rätty, suostuu jatkamaan Aulin tehtävää suomenkielisten tekstien toimittajana. Hän myös esittelee itsensä Aviisin lukijoille tässä numerossa.

Johtokunta

Bijeenkomst 'Platform EU-burgers' van 11 mei 2000

Sinds 1995 zijn er zo een twee maal per jaar bijeenkomsten geweest van vertegenwoordigers van organisaties in Nederland die banden hebben met de overige lidstaten van de Europese Unie. Dit is een initiatief van de Nederlandse Europarlementariër Bartho Pronk, die zich op deze manier wil inspannen voor de rechten van de burgers van andere EU-lidstaten die in Nederland wonen. In principe hebben zij dezelfde rechten als de Nederlanders. Deze bijeenkomsten van, zoals het nu heet, *Platform EU-burgers* bieden de vertegenwoordigers van de organisaties de gelegenheid direct aan Bartho Pronk vragen te stellen over eventuele onrechtvaardigheden. Indien Bartho Pronk de vragen zelf niet kan oplossen, stuurt hij een schriftelijke vraag aan de Europese Commissie, die deze schriftelijk beantwoordt. De Vereniging Nederland-Finland is hier ook voor uitgenodigd en een aantal van deze bijeenkomsten werden voor de Vereniging bijgewoond door Irma Schoemakers en haar dochter Anna (zie [Aviisi](#) 1-96, 4-96 en 1-98).

Nadat Irma voorzitter werd van de Vereniging heeft zij gevraagd of iemand anders deze taak van haar wilde overnemen en wij zijn er erg blij mee dat de vertegenwoordigster van Suomi-Seura in Nederland, Maire Muller, dit heeft willen doen. Het gaat bij dit *Platform EU-burgers* in de eerste plaats om de belangen van burgers uit andere EU-landen die in Nederland wonen. Dit onderwerp past meer bij de doelstellingen van Suomi-Seura, die immers de belangen behartigt van Finnen in het buitenland. Hierbij is het natuurlijk ook nog een voordeel dat Maire lid is van onze Vereniging en zij ons direct op de hoogte houdt.

Maire heeft aan de bijeenkomst van 11 mei 2000 deelgenomen, die zoals de voorafgaande keren, plaats vond in Utrecht. Er waren ook vertegenwoordigers van Zweedse (2), Deense (1), Belgische (2), Griekse (1) en Portugese (1) organisaties. Later ontving zij van Paul Smink, een medewerker van Bartho Pronk, een verslag van de vergadering, waarvan wij hier een korte samenvatting geven. Maire wijst er ook op dat dit *Platform EU-burgers* niet verwisseld moet worden met het *Steunpunt 'Europa van de burger'*. Dit is in tegenstelling tot *Platform EU-burgers* een officiële instantie die er op gericht is om burgers te helpen met vragen over hun rechtspositie als Europeaan. Dit steunpunt is gevestigd in Den Haag ^[1].

[1] Steunpunt 'Europa van de burger', Postbus 30465, 2500 GL Den Haag; ☎ 070-346.93.26
📠 070-364.66.19 ✉ burhay@nederland.dg10-bur.ccc.be

Samenvatting van het verslag:

Het thema van de vergadering was "Invoer en uitvoer van de eigen auto binnen de EU". Wat gebeurt er wanneer je van een andere EU-lidstaat naar Nederland verhuist en andersom?

De formele regel is dat het *niet* toegestaan is als niet-ingezetene in een auto met buitenlands kenteken te rijden (met uitzondering van een toerist). De auto moet eerst in Nederland worden toegelaten door de Rijksdienst voor het Wegverkeer (RDW). Bij auto's van vòòr 1994 kan dit tot problemen leiden. Er was toen nog geen Europese type-goedkeuring. Dat betekent dat een auto met een buitenlands kenteken precies moet voldoen aan de in Nederland geldende type-goedkeuring. Gelukkig is deze situatie nu veranderd.

Is de auto eenmaal goedgekeurd door de RDW dan kan de eigenaar met het goedkeuringsformulier in de hand naar de Douane gaan om daar de belasting op personenauto's en motorrijwielen (BPM) en de verwijderingsbijdrage te betalen. Indien dit geregeld is wordt er een kenteken voor de auto verstrekt. In de ideale situatie duurt dit 8 weken (onder meer omdat de RDW een wachttijd van 6 weken heeft). Maar de praktijk is anders. Om bijvoorbeeld een keuring bij de RDW aan te vragen, dient men te zijn ingeschreven bij de Gemeentelijke Basis Administratie (het vroegere bevolkingsregister). Dit levert weer een extra vertraging op voor de migrant. Tijdens de verhuizing (de periode tussen de verhuizing en de toekenning van het kenteken) mag de auto niet gebruikt worden.

In bepaalde situaties kan een migrant worden vrijgesteld van het betalen van BPM. Hiervoor moet de auto gelden als verhuisgoed. Verder moet de auto ten minste 6 maanden voor de verhuizing door de migranten gebruikt zijn en wordt de auto, eenmaal in Nederland, exclusief door hen gebruikt. Verder mag men de auto niet binnen 1 jaar verkopen. Als aan deze vereisten is voldaan dan krijgt men een zogenaamde vrijstellingsverklaring van de douane.

Wat is de situatie bij een verhuizing van Nederland naar een andere EU-lidstaat?

Ten eerste is daar het kenteken. Het Nederlandse kenteken zal moeten worden omgeruild voor een nieuw kenteken dat wordt afgegeven in het land van vestiging. Er zijn twee momenten waarop men het Nederlandse kenteken kan inleveren: vòòr de verhuizing en na de verhuizing. Kiest men er voor het Nederlandse kenteken vòòr de verhuizing in te leveren dan is de procedure tamelijk eenvoudig. Tegen betaling van NLG 50,00 leges wordt dit in orde gemaakt en men kan hiervoor terecht bij bijvoorbeeld het Grenswisselkantoor of de RDW. Probleem bij deze oplossing is echter dat de gebruiker van de auto hierdoor slechts een tijdelijk gebruiksrecht van 2 weken krijgt en daardoor zeer snel een nieuw, buitenlands kenteken dient te verkrijgen. In de praktijk is dit nagenoeg onmogelijk.

Kiest men ervoor het kenteken na de verhuizing in te leveren dan blijft het Nederlands kenteken gewoon geldig, inclusief alle verplichtingen die eraan verbonden zijn, tot het moment van inleveren. Hier doet zich echter weer een ander probleem voor. Autoverzekeringen staan in de polisvoorwaarden een maximaal aaneengesloten verblijf van 6 weken in het buitenland toe. Na een langere periode vervalt de dekking. Kiest men ervoor om dan een buitenlandse verzekering te nemen, dan ontstaat de situatie van de dubbele verzekering. Je bent immers als houder van een Nederlands kenteken verplicht je auto in Nederland tegen de Wettelijke Aansprakelijkheid te verzekeren. Deze oplossing is dan ook erg duur. Verder kan het inleveren van een kenteken vanuit het buitenland tot een aantal administratieve problemen leiden.

Voor het verkrijgen van een nieuw kenteken moet de auto in het nieuwe land gekeurd worden. Verder moet een nieuwe verzekering geregeld zijn en de melding aan de belastingdienst (in het land van vestiging) moet ook geregeld zijn. Al met al leidt dit tot veel rompslomp. Het kan er toe leiden dat je na je verhuizing de auto een tijd moet laten staan.

Het Bestuur

Kokoontuminen 'Platform EU-burgers' 11.5.2000

Vuodesta 1995 lähtien muiden EU-jäsenmaiden Alankomaissa toimivien järjestöjen edustajilla on ollut mahdollisuus kokoontua kaksi kertaa vuodessa yhteiseen keskustelutilaisuuteen. Aloitteentekijä on hollantilainen europarlamentaarikko Bartho Pronk, joka tällä tavoin halusi edistää Alankomaissa asuvien toisten EU-maiden kansalaisten oikeuksia. Periaatteessa heillä tulee olla samat oikeudet kuin Alankomaidenkin kansalaisilla. Näissä tilaisuuksissa, joiden virallinen nimi on *Platform EU-burgers*, järjestöjen edustajat voivat esittää kysymyksiä mahdollisista epäoikeudenmukaisuuksista suoraan Bartho Pronkille. Ellei hän pysty vastaamaan niihin itse, hän lähettää kirjallisen kyselyn Euroopan komissiolle, joka puolestaan vastaa hänelle kirjallisesti. Myös Alankomaat-Suomi -yhdistys on kutsuttu näihin kokoontumisiin. Irma Schoemakers ja hänen tyttärensä Anna ovat aiemmin osallistuneet muutamaan tällaiseen tilaisuuteen (kts. *Aviisi* 1-96, 4-96 ja 1-98).

Kun Irmasta tuli yhdistyksemme puheenjohtaja, hän halusi luovuttaa kokouksiin osallistumisen jollekin muulle henkilölle. Olemmekin hyvin iloisia siitä, että Suomi-Seuran tšekiläinen edustaja Maire Muller-Rönkkö on suostunut ottamaan tehtävän vastaan. Koska kokoontumisissa on ensisijaisesti kyse Alankomaissa asuvien muiden EU-kansalaisten eduista, tämä aihe sopii paremmin Suomi-Seuralle, joka on ulkosuomalaisien oma etujärjestö. Lisäksi Maire on yhdistyksemme jäsen ja voi pitää meitä suoraan ajan tasalla.

Maire osallistui 11.5.2000 pidettyyn kokoukseen, joka oli Utrechtiissä kuten aiemmatkin tilaisuudet. Paikalla oli myös 2 ruotsalaisen, 1 tanskalaisen, 2 belgialaisen, 1 kreikkalaisen ja 1 portugalilaisen järjestön edustajaa. Paul Smink, Bartho Pronkin avustaja, on lähettänyt myöhemmin raportin tilaisuudesta, josta alempana lyhyt yhteenveto. Maire korostaa vielä, ettei Platform EU-burgers -keskustelutilaisuutta pidä sekoittaa Haagissa toimivaan kaikkien EU-kansalaisten tukipisteeseen (*Steunpunt 'Europa van de burger'*). Tukipiste käsittelee myös eurokansalaisten oikeusasemaa, mutta on, päinvastoin kuin Platform EU-burgers, EU:n alainen virallinen instanssi ^[2].

Yhteenveto esitelmästä:

Keskustelutilaisuuden teimana oli Eurooppa ja muuttoauto. Mitä tapahtuu muutettaessa toisesta EU:n jäsenvaltiosta Alankomaihin ja päinvastoin?

Pääsääntönä on, että Alankomaissa asuva ulkomaalainen *ei* saa ajaa ulkomaisella rekisteritunnuksella varustettua autoa (poikkeuksen muodostavat turistit). Alankomaiden viranomaisten (*Rijksdienst voor het Wegverkeer*, RDW) tulee ensin suorittaa auton

[2] Steunpunt 'Europa van de burger', Postbus 30465, 2500 GL Den Haag; ☎ 070-346.93.26
📠 070-364.66.19 ✉ burhay@nederland.dg10-bur.ccc.be

tyyppihyväksyntä. Jos auto on vanhempi kuin vuoden 1994 mallia, voi syntyä hankaluuksia, koska eurooppalaista tyyppihyväksyntää ei silloin vielä ollut olemassa. Ulkomaiseen autoon on aina sovellettava Alankomaissa voimassa olevaa tyyppihyväksyntää. Onneksi uusien autojen kohdalta tilanne on helpottunut.

Kun RDW on hyväksynyt auton, omistajan tulee viedä saamansa vaatimustenmukaisuustodistus lähimpään tullitoimipaikkaan. Siellä hänen täytyy maksaa ajoneuvovero (*Belasting op personenauto's en motorrijwielen*, BPM) ja ympäristömaksu (*verwijderingsbijdrage*). Kun tämä asia on järjestyksessä, autolle annetaan rekisteritunnus. Parhaimmassa tapauksessa rekisteritunnuksen saaminen kestää 8 viikkoa (mm. sen takia että RDW:llä on 6 viikon odotusaika). Käytännössä tilanne on kuitenkin toinen. Ao. henkilön täytyy ennen tyyppihyväksynnän anomista olla rekisteröity maistraatissa (*Gemeentehuis; Gemeentelijke Basis Administratie*, aikaisemmin *Bevolkingsregister*). Maahanmuuttajalle tämä tietää ylimääräistä viivytystä. Muuton aikana (ajanjakso muuton ja rekisteritunnuksen saamisen välillä) autoa ei saa käyttää.

Joissakin tapauksissa maahanmuuttaja voidaan vapauttaa autoveron maksamisesta. Tällöin auto katsotaan muuttotavaraksi. Maahanmuuttajan on täytynyt käyttää autoa vähintään 6 kuukautta ennen muuttoa, ja muuton jälkeen ainoastaan hänellä on autonkäyttöoikeus. Sen lisäksi autoa ei saa myydä ensimmäisen vuoden sisällä. Jos nämä ehdot on täytetty, tulli myöntää nk. autoverottomuuslausunnon.

Millainen on tilanne muutettaessa Alankomaista toiseen EU-jäsenvaltioon?

Ensinnäkin rekisteritunnus. Hollantilainen rekisteritunnus tulee vaihtaa uuteen, joka myönnetään uudessa asuinmaassa. Alankomaiden rekisteritunnuksen voi luovuttaa joko ennen muuttoa tai sen jälkeen. Jos rekisteritunnus luovutetaan ennen muuttoa, menettely on melko yksinkertainen. Asia järjestyy maksamalla NLG 50,- suuruinen leimavero, jonka voi suorittaa esim. Grenswisselkantoor'issa tai RDW:lle. Tämän ratkaisun ongelmana on, että auton omistajalle myönnetään vain 2 viikon väliaikainen autonkäyttöoikeus. Tänä aikana hänen tulisi saada uusi, ulkomainen rekisteritunnus, mikä käytännössä on kuitenkin melko mahdotonta.

Jos rekisteritunnus luovutetaan muuton jälkeen, Alankomaiden rekisteritunnus on edelleen voimassa samoin kuin kaikki siihen liittyvät velvoitteet tunnuksen luovuttamiseen saakka. Tämä toimenpide aiheuttaa taas uusia vaikeuksia. Autovakuutusten ehtojen mukaan vain 6 viikon yhtämittainen oleskelu ulkomailla on sallittua. Jos oleskelu kestää kauemmin, vakuutus raukeaa. Jos silloin haluaa ottaa autolle oleskelumaan vakuutuksen, autolla on kaksinkertainen vakuutus, sillä Alankomaiden rekisteritunnuksen omistajalla tulee olla Alankomaiden lakisääteinen liikennevakuutus (*Wettelijke Aansprakelijkheid*). Tämä ratkaisu tulee hyvin kalliiksi. Lisäksi rekisteritunnuksen luovuttaminen ulkomailta käsin lisää paperisotaa.

Uuden rekisteritunnuksen saamiseksi auto on hyväksyttävä uudessa asuinmaassa. Lisäksi autolle täytyy ottaa siellä uusi vakuutus ja maksaa autovero. Kaiken kaikkiaan järjestelyistä voi aiheutua niin paljon hankaluuksia, että autoa ei voi heti muuton jälkeen käyttää lainkaan.

Johtokunta

(käännös: Maire Muller-Rönkkö)

Nieuw bestuurslid: Minna Rätty

Ik heet Minna Rätty en woon al 13 jaar in Nederland. Op het ogenblik woon ik in Amsterdam. Eerst heb ik een studie bouwkunde aan de TU Delft gevolgd en afgerond en heb daarna bij een aantal architectenbureau's gewerkt. Op dit moment werk ik op een bureau in Zwanenburg.

Ik ben met een Nederlandse man getrouwd en wij hebben een zoon, Kasper, van anderhalf. Wij willen hem tweetalig opvoeden en hebben daarom een Finse au-pair bij ons wonen. De vakanties vieren wij meestal in Finland bij het Pielinen meer waar ik geboren en getogen ben en waar mijn ouders nog steeds wonen. Dit jaar verbleven wij voor het eerst in een eigen blokhut aan het water.

Als lid van het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland volg ik Auli Snickers op als redacteur voor Finse teksten. Door met mijn moedertaal bezig te zijn hoop ik mijn kennis daarvan te kunnen oprispen en zelfs te verbeteren.

Minna Rätty

Uusi johtokunnan jäsen: Minna Rätty

Minna Rätty

Nimeni on Minna Rätty. Olen asunut 13 vuotta Hollannissa, tällä hetkellä Amsterdamissa. Aluksi opiskelin Delftin Teknillisessä Yliopistossa. Valmistuttuani olen ollut töissä muutamissa arkkitehtitoimistossa, parasta aikaa Zwanenburgissa.

Olen naimisissa hollantilaisen miehen kanssa ja meillä on puolitoistavuotias poika nimeltään Kasper. Haluamme kasvattaa hänet kaksikieliseksi ja sen takia kanssamme asuu suomalainen au-pair. Lomamme me vietämme enimmäkseen Suomessa Pielinen rannalla alueella jossa olen syntynyt ja kasvanut ja missä vanhempani edelleen asuvat. Tänä vuonna lomailimme ensimmäistä kertaa omassa hirsimökissämme veden äärellä.

Alankomaat-Suomi -yhdistyksen toimikunnassa olen Auli Snickersin seuraaja. Tehtäväni siinä tulee olemaan Aviisi-lehden toimituksen suomenkielisten tekstien tarkastus. Tämän myötä haluan pitää yllä ja toivottavasti parantaakin omaa äidinkielenaitoani.

Minna Rätty

Nieuw ad interim bestuurslid: Anja Guldemon

Het is gebruikelijk dat nieuwe bestuursleden zich aan U mogen voorstellen in Aviisi.

Irma was op zoek naar een nieuw lid en mijn vriendin verwees haar naar mij. Ik vroeg eerst een paar dagen bedenkijd, maar heb toen wel ja gezegd. Het is toch een eer om als bestuurslid gevraagd te worden.

Mijn naam is Anja Guldemon-Rautjärvi en ik kom uit Kangasala, dat in de buurt ligt van Tampere. Waarom ik in Nederland ben komen wonen? U raadt het: ik ben met een Nederlander getrouwd, hij heet Dick. Wij hebben twee kinderen, Erik 15 jaar en Noora 13 jaar en sinds kort een Finse Lappen hond, Pyry. Ik woon al ruim 20 jaar in Nederland en ben ook even lang lid van de Vereniging Nederland-Finland. Ik vond het in het begin belangrijk om lid te worden van de Vereniging en dat vind ik nog steeds. Want al woon je al lang in dit prachtige Nederland, Finland blijft in je hart en daarom ga ik één of twee keer per jaar mijn accu opladen in Finland. Gelukkig is Dick ook een heuse Finland fan geworden.

Anja Guldemon

Ik zal mijn best doen voor de Vereniging en hoop er op van gedachten te kunnen wisselen met veel leden tijdens de activiteiten.

Tot slot wens ik iedereen een prettige nazomer en hopelijk tot ziens.

Anja Guldemon

Uusi ad-interim johtokunnan jäsen: Anja Guldemon

On ollut tapana, että johtokunnan uudet jäsenet esittelevät itsensä Aviisissa.

Irma etsi johtokuntaan uutta jäsentä ja ystävättäreni neuvoi hänet luokseni. Pyy-sin ensin pari päivää miettimisaikaa ja vastasin sitten myöntävästi. Onhan kunnia tulla pyydytyksi johtokunnan jäseneksi.

Nimeni on Anja Guldemon-Rautjärvi ja olen kotoisin Kangasalta, joka sijaitsee Tampereen lähellä. Miksi asun Hollannissa? Arvannette kyllä; olen naimisissa hollantilaisen kanssa. Hänen nimensä on Dick. Meillä on kaksi lasta: Erik, 15 vuotta ja Noora, 13 vuotta, ja helmikuusta lähtien Suomen Lapinkoira, Pyry. Olen asunut Hollannissa jo yli 20 vuotta ja ollut yhtä kauan Alankomaat-Suomi -yhdistyksen jäsenenä. Minusta oli alussa tärkeää liittyä yhdistyksen jäseneksi ja pidän sitä edelleen tärkeänä. Sillä vaikka olisi asunut jo pitkään tässä kauniissa Hollannissa, sydän säilyy silti Suomessa. Siksi käynkin pari kertaa vuodessa Suomessa akkua lataamassa. Onneksi myös Dickista on tullut tosi Suomen ystävä.

Tulen tekemään parhaani yhdistyksen eteen ja toivon ajatusten vaihtoa monien jäsenten kanssa eri tapahtumien aikana.

Lopuksi toivotan kaikille hyvää loppukesää ja tapaamisiin!

Anja Guldemon

Een nieuwe redacteur

De Aviisi die U nu leest is mijn eerste werk als redacteurtypesetter. Vanaf dit nummer van Aviisi heb ik het werk van Hugo Benne overgenomen.

Mijn naam is Joop Susan. Ik ben van Nederlandse afkomst en mijn enige binding met Finland is het feit dat mijn broer daar nu al bijna tien jaar woont. Tijdens mijn bezoeken aan Finland is mijn interesse gewekt in de Finse natuur, architectuur en design.

De afgelopen twee jaar ben ik al actief geweest voor de Vereniging met een deel van de website van de Vereniging, namelijk Aviisi-online, de Aviisi versie die online te lezen is op het internet. Daarvoor nam ik de tekstverwerkerbestanden die Hugo als redacteur naar de drukker stuurde en zette deze om in een voor het internet geschikte vorm. Zo was de tekst van de nieuwe Aviisi over de hele wereld te lezen zelfs voordat deze bij U in de brievenbus lag! Hoewel ik de redactie van Aviisi van Hugo overgenomen heb, blijft Hugo nog wel actief bezig met het beheer van de website van de Vereniging.

Joop Susan

De vorm van Aviisi zal nauwelijks veranderen ten opzichte van de nummers die door Hugo gemaakt zijn. Ik zal wat andere programmatuur (ConTeXt) gebruiken, wat voor- en nadelen heeft. Het voordeel is dat ik er goed mee kan werken en dat het een aantal nieuwe mogelijkheden heeft. Het nadeel is dat ik waarschijnlijk de enige ben die er mee kan werken. Voorlopig is het belangrijkste dat het werk gedaan wordt en dat ik er plezier in heb.

De Finse teksten zullen mij worden aangeleverd door Minna Rätty, de redacteur voor Finse teksten en door Arnold Pieterse, de redacteur voor de Nederlandse teksten. Fred Snickers zal foto's inscannen of illustraties op het internet zoeken die bij de teksten passen. Nadat ik de teksten en de plaatjes heb samengevoegd in de gewenste volgorde en een index gegenereerd heb, wordt het geheel omgezet in een PDF bestand. Dit bestand kan dan direct door de drukker worden verwerkt.

De vorm van Aviisi-online zal wel ingrijpend veranderen, aangezien het anders te veel werk voor mij zal worden. De nieuwe Aviisi-online zal alleen nog maar als PDF bestand te downloaden zijn. Deze zal beter leesbaar zijn en nog meer gelijkenis vertonen met het gedrukte exemplaar. Het met de muis aanklikken van de items in de inhoudsopgave, URL's en e-mail adressen leidt tot het springen naar de juiste pagina, het openen van de web-browser of het e-mail-programma. Deze interactieve versie ontstaat min of meer als bijproduct van de versie voor de drukker, een voordeel van de door mij gebruikte programmatuur.

De downloadable files zullen vrij groot zijn, zo'n 500 kilobytes, voor alle teksten en plaatjes tezamen. Om de online-versie van Aviisi te kunnen lezen is het programma Acrobat Reader nodig. Dit programma om PDF bestanden te kunnen lezen, is gratis te downloaden^[3]. Het zal zo blijven dat Aviisi-online circa twee weken eerder op onze website staat dan dat het gedrukte exemplaar bij de leden in de brievenbus ligt.

Net als de afgelopen twee jaar kunt U Aviisi-online weer vinden op de website van onze Vereniging: <http://www.xs4all.nl/~vnf/aviisi/>.

Veel leesplezier!

Joop Susan

[3] <http://www.adobe.com/prodindex/acrobat/readstep.html>

De koffie staat klaar!

Tijdens een rondreis door Finland, afgelopen zomer, passeerden wij zo een 15 km ten zuiden van Kuusamo, op de weg naar Kajaani, een groot bord waarop in het Nederlands stond “De koffie staat klaar”. Kuusamo is in Nederlandse ogen toch wel een afgelegen oord en het gebied er omheen bestaat eigenlijk alleen maar uit bos en nog eens bos. Het ligt zo een 80 km onder de poolcirkel en 40 km van de Russische grens! Natuurlijk waren we nieuwsgierig naar het hoe en waarom van deze Nederlandse tekst in de Finse binnenlanden en keerden om. Het bord stond voor een groot houten gebouw, dat dienst deed als wegrestaurant en ook een hotel bleek te zijn, prachtig gelegen aan een meer. De naam was *Kuusamon Portti* (De Poort van Kuusamo).

Wij hadden dit jaar niet veel Nederlandse auto's in Finland gezien, maar voor het gebouw stond een grote Nederlandse autobus geparkeerd. Binnen zat het vol met de buspassagiers en uit gesprekken hier en daar ving ik al snel op dat de eigenaar van het hotel een Nederlander was. Nadat de groep Nederlandse toeristen weer was opgestapt, zij waren op doorreis naar Lapland, kwam ik in gesprek met de eigenaar, Ronald Eveleens. Hij was drie jaar geleden naar Finland vertrokken en kwam uit Aalsmeer.

De heer Eveleens vertelde me dat hij in Aalsmeer niet meer tegen het vliegtuiglawaai kon en ook door de gemeente was tegengewerkt. Wat dat precies is geweest weet ik niet maar het had iets met een vergunning te maken. Op een goede dag las hij in *de Telegraaf* dat er een hotel te koop stond in Kuusamo en hij vertrok naar Finland om over deze zaak te gaan onderhandelen. Hierbij logeerde hij in een ander hotel, het hotel waar hij nu eigenaar van is. Wat is er namelijk gebeurd, toen de toenmalige eigenaar hoorde wat de reden was van het bezoek aan Finland, bood hij zijn hotel ook te koop aan. Dit schijnt een gelukkige samenloop van omstandigheden te zijn geweest omdat er met het hotel uit de advertentie zakelijk nogal wat mis was.

Wat mij verbaast is dat iemand uit Nederland het, met vrouw en kleine kinderen, uthoudt op een zo geïsoleerde plaats. Er werkte ook een neefje van hem uit Nederland, die iedere dag heen en weer reisde vanuit Kuusamo. Hij had op school gezeten in Nieuw Vennep en vertelde ons over de bijzonder koude winters in dit deel van Finland met temperaturen van onder de min dertig graden!

De eigenaar had ook een aantal jaren in Japan en de Verenigde Staten gewoond, dus het is zeker een avontuurlijk type. Maar het lijkt mij daar toch wel wat erg ver van de bewoonde wereld, hoewel Kuusamo steeds meer toeristen aantrekt omdat het een populair uitgangspunt is voor wandel en langlauftochten. Ik had graag nog wat meer achtergronden gehoord, maar er kwamen nieuwe gasten en wij moesten weer verder. Hij beweerde wel dat er toch nogal wat Nederlanders voorbij kwamen en dat zijn Nederlandse tekst een grote aantrekkingskracht had. Bovendien heeft hij contacten met Nederlandse reisorganisaties, vandaar natuurlijk ook de Nederlandse bus.

Kuusamon Portti zag er bijzonder leuk uit en de plek aan het meer is erg mooi. Het adres is Kajaanintie 151, 93999 Kuusamo (☎ +358-8-85.66.52 📧 ron.eveleens@koillismaa.fi 🌐 <http://www.pwcons.com/Portti/>).

Arnold Pieterse

Het had helemaal niets met de Vereniging te maken, maar Fins was het wel: de Finse avond in Middelburg op 24 mei jl. Omdat president Ahtisaari op 27 mei jl. de Four Freedoms medaille van het Roosevelt Instituut in Middelburg kreeg, organiseerde “De Maand van de Vrijheid” een paar dagen er voor een Finse avond. De avond in Middelburg begon om 20 uur met een welkomstwoord door de initiatiefnemer, de heer De Visser. Daarna kwamen er vier broers op het podium, die het concert met een eigen compositie openden. Het was moeilijk om de voeten stil te houden, zo aanstekelijk was de muziek. Toen kwam Elina met haar viool erbij en begon “Sulle kauneimmat lauluni laulan” (Voor jou zing ik mijn mooiste liederen) te spelen. Finse melancholie, een droevig klinkende viool begeleid door een piano... Maar ineens veranderde de sfeer: de elektrische gitaar, het slagwerk en de saxofoon begonnen hun eigen interpretatie te geven. Swingend! En het bleef swingen! Eerst de langzame klanken van de viool en dan de geïmproviseerde vervolgstukken van de jongens... (later hoorde ik dat ze niet eens met elkaar hadden kunnen repeteren). Er tussendoor kwam het zusje van de vier broers een liedje zingen – Finse liederen, maar in het Duits of Engels gezongen. Prachtig! “Feenbrothers+Sister” kent zijn vak – en met de Finse versterking werd het iets bijzonders. De avond eindigde met de film van Aki Kaurismäki (“Drifting clouds”). Een mooie film met een *happy end*, dat wist ik van eerdere bioscoopbezoeken, en ik bleef niet naar de film kijken in Middelburg. Het was nog een heel eind naar huis en de volgende dag moest er gewerkt worden...

Niet alle evenementen zijn even vrolijk... Half juni moesten we afscheid nemen van het Fins Verkeersbureau in Amsterdam. In Finland denken ze dat een Call Centre ergens in Denemarken genoeg voor de Nederlanders is en dus moest het verkeersbureau haar deuren hier sluiten. Het was een droevige dag voor de reiswereld - zelfs de hemel hield het niet droog. De gasten – voornamelijk mensen, die iets met reizen te doen hebben – konden een kijkje nemen in een vrachtwagen, waarin de Finse winter werd nagebootst. Het was koud (-20°C!), er lag veel sneeuw en er was zelfs een kleine sneeuwstorm. Daarna ging het hele gezelschap nog op een rondvaartboot om van Piri en Paula afscheid te nemen en over de goede oude tijden te praten.

Het midzomerfeest werd weer in Rotterdam georganiseerd door de Vereniging en de Finse Zeemanskerk. Het feest was volgeboekt! Het was helaas geen mooi weer, dus alleen de ‘echte’ Finnen zaten buiten in de mooie tuin van de Zeemanskerk. Binnen zorgde Pauliina May met haar groep voor de muziek en zij kreeg de mensen aan het zingen en later op de avond ook op de dansvloer. De keukenploeg van Ulla en Tytti hadden het druk om alle hongerige en dorstige mensen tevreden te houden. Het is hun uitstekend gelukt. Ook de barbecue-lekkernijen van Kees & Co. hoorden echt bij Midzomer. Bedankt voor een geslaagd feest!

Op 26 juni was ik in Amsterdam om het optreden van de balletschool van de Finse Nationale Opera en de Nationale Balletacademie Amsterdam bij te wonen. De Nederlandse groep danste eerst “Jardi Tancat”, een stuk van de Spaanse choreograaf Nacho Duato. Het ballet van de Finnen heette “Implied Implosion” en was een choreografie van Minna Tuovinen en Martin Heslop. Na de pauze werden de twee groepen samengebracht en beleefde het publiek een schitterende première van “Danses Concertantes”. De Nederlandse choreograaf Nils Christie had dit stuk ingestudeerd met zowel de Nederlandse als de Finse studenten in hun eigen land. Pas ruim een week vóór de eerste voorstelling werd er in Amsterdam samen gerepeteerd. Het was een moeilijk stuk, maar de studenten dansten het glimlachend moeiteloos. De muziek was zo mooi, de bewegingen sierlijk en

soms zo krachtig – echt een prestatie van mensen die pas in het begin van hun droom zijn...

Op 15 augustus speelde het Tampere Philharmonisch Orkest o.l.v. Eri Klas in het Concertgebouw in Amsterdam. Naast de stukken van Tormis (Ouverture) en R. Strauss (Vier letzte Lieder) speelde het orkest ook de tweede symfonie van Sibelius. De sopraan Camilla Nylund, die de liederen van Strauss vertolkte, zong heel mooi en zuiver. Na het officiële gedeelte kregen we nog twee Finse toegiften: Valse triste en Finlandia. Waarom klonken juist die twee stukken nog mooier dan de stukken uit het officiële programma?

Na zo veel Finse evenementen in de zomer wacht ons nog een heel druk najaar met twee Finse jazz-groepen op tournee en een paar mooie klassieke concerten (zie de evenementenagenda).

Auli Snickers-Malinen

Nähtyä ja kuultua – Suomalaistapahtumia kesällä 2000

Sillä ei ollut mitään tekemistä yhdistyksen kanssa, mutta suomalaista se kyllä oli: Middelburgin suomalaisilta 24.5. Koska presidentti Ahtisaari sai 27.5. Roosevelt-instituutin Four Freedoms-mitalin Middelburgissa, "De Maand van de Vrijheid" järjesti paria päivää aikaisemmin suomalaisen illan. Ilta alkoi herra De Visserin tervetuliaispuheella. Sen jälkeen lavalle tuli neljä veljestä, jotka avasivat konsertin omalla sävellyksellään. Musiikki oli niin tarttuvaa, että oli vaikea istua hiljaa. Sitten tuli Elina viuluineen ja alkoi soittaa Sulle kauneimmat lauluni laulan –kappaletta. Suomalaista melankoliaa, surullisesti soiva viulu pianon säestyksellä... Mutta yhtäkkiä tunnelma muuttui: sähkökitara, rummut ja saksofoni alkoivat soittaa omaa muunnelmaansa. Svengaavaa! Ja svengi vain jatkui! Ensin viulun hitaat säveleet ja sitten poikien improvisoimat jatko-osat... (myöhemmin kuulin, ettei ryhmä ollut edes voinut etukäteen harjoitella yhdessä). Välillä veljesten pikuskisko tuli laulamaan – suomalaisia lauluja, mutta saksaksi tai englanniksi laulettuna. Upeaa! "Feenbrothers+Sister" osaa ammattinsa – ja suomalaisvahvistuksella siitä syntyi jotain ainutlaatuista. Ilta päättyi Aki Kaurismäen elokuvaan Kauas pilvet karkaavat. Hyvä elokuva, jonka tunsin jo entuudestaan. En jäänyt katsomaan sitä Middelburgiin, sillä edessä oli vielä pitkä matka kotiin ja seuraavana päivänä oli aikainen herätys.

Kaikki tapahtumat eivät ole yhtä iloisia... Kesäkuun puolivälissä jouduimme hyvästelemään Amsterdamin MEKin toimiston. Suomessa uskotaan, että jossain Tanskassa sijaitseva puhelinkeskus riittää alankomaalaisille, joten MEKin piti sulkea ovensa täällä. Se oli surullinen päivä matkailualalle – taivaskin itki. Vieraat – etupäässä henkilöitä, joilla oli jotain tekemistä matkailun kanssa – saivat tilaisuuden vierailla rekka-autossa kokemassa Suomen talvea. Siellä oli kylmä (-20°C!), paljon lunta ja jopa pieni lumimyrsky. Sen jälkeen seurue jatkoi laivalle hyvästelemään Pirin ja Paulan ja muistelemaan vanhoja hyviä aikoja.

Yhdistys ja merimieskirkko järjestivät Rotterdamissa juhannusjuhlan, joka oli loppuunmyyty. Sää ei valitettavasti suosinut, joten vain 'oikeat' suomalaiset istuivat ulkona merimieskirkon kauniissa puutarhassa tai terassilla. Sisällä Pauliina May yhteineen huolehti musiikista ja sai ihmiset laulamaan ja myöhemmin illalla myös tanssilattialle. Ullan ja Tytin keittiöimillä oli kiirettä yrittäessään pitää nälkäiset ja janoiset vieraat tyytyväisinä. Siinä he onnistuivatkin loistavasti! Ja Keesin & Co:n grilliherkut saivat monet unelmoiden huokaamaan: tämä kuuluu ehdottomasti juhannukseen. Kiitos onnistuneesta juhlasta!

26.6. olin Amsterdamissa katsomassa Suomen kansallisoopperan balettikoulun ja Amsterdamin balettiakatemian esitystä. Alankomaalaisryhmä tanssi ensin espanjalaiskoreografi Nacho Duaton baletin "Jardi Tancat". Suomalaisen baletti oli nimeltään "Implied Implosion" ja sen koreografit olivat Minna Tuovinen ja Martin Heslop. Tauon jälkeen nämä kaksi ryhmää tanssivat yhdessä ja yleisö koki "Dances Concertantes" in upean ensiesityksen. Alankomaalaiskoreografi Nils Christie oli opettanut tämän kappaleen erikseen sekä hollantilaisille että suomalaisille opiskelijoille (omissa maissaan). Vasta noin viikko ennen ensiesitystä baletti harjoiteltiin yhdessä Amsterdamissa. Tanssi oli vaikea, mutta oppilaat tanssivat sen koko ajan hymyillen, ongelmitta loppuun saakka. Musiikki oli kauniista, liikkeitä kauniita ja joskus voimakkaita – mahtava tulos ihmisiltä, jotka ovat vasta unelmiensa alussa...

15.8. Tampereen kaupunginorkesteri soitti Amsterdamin Concertgebouw'ssa Eri Klasin johdolla. Ohjelmassa oli Tormisin alkusoitto, R. Straussin "Vier letzte Lieder" ja Sibeliuksen toinen sinfonia. Sopraano Camilla Nylund lauloi Straussin laulut kauniisti ja puhtaasti. Virallisen ohjelman jälkeen kuulumme vielä ylimääräisenä Valse tristen ja Finlandian. Miksikähän juuri nämä kaksi kappaletta kuulostivat niin paljon kauniimmilta kuin varsinainen ohjelma?

Monien suomalaisten kesätapahtumien jälkeen meitä odottaa vielä kiireinen syksy, johon kuuluu kahden suomalaisen jazz-trion kiertue ja pari klassisen musiikin konserttia (kts. tapahtumakalenteri).

Auli Snickers-Malinen

Vielä allekirjoituskampanjasta

Suomi-Seuran toimesta käynnistetty maailmanlaajuinen allekirjoituskampanja ulkosuomalaisen kaksoiskansalaisuuden puolesta päättyi keväällä. Kampanjan tulos ylitti kaikki odotukset: Suomi-Seuraan lähetettiin yhteensä yli 25.700 allekirjoitusta 51 maasta. Allekirjoituksia tuli eniten perinteisistä siirtolaismaista Ruotsista, Yhdysvalloista, Kanadasta, Saksasta, Australiasta ja Espanjasta. Hollannin osuuden arvioisin olevan ainakin 600 allekirjoitusta.

Allekirjoitukset luovutettiin 11. huhtikuuta eduskunnan perustuslakivaliokunnalle, jossa ne saivat myönteisen vastaanoton. Kaksoiskansalaisuusasian selvittäminen oli siellä jo vireillä, ja asialle on luvattu pikaista käsittelyä. Ulkosuomalaisten kaksoiskansalaisuusvetoomuksen taustalla eivät ole taloudelliset syyt, vaan pääasiassa omaan identiteettiin liittyvät tunnearvot. Toivoa vain sopii, että allekirjoitusten suuri lukumäärä tekee vaikutuksen Suomen valtiovaltaan kaksoiskansalaisuudesta päätettäessä.

Suomi-Seuran puolesta haluan vielä lausua lämpimät kiitokset kaikille allekirjoituskampanjaan osallistuneille.

Tässä yhteydessä haluan oikaista erään allekirjoituskampanjan aikana ilmitulleeseen väärinkäsitykseen. Suomi-Seura ei ole sama kuin Alankomaat-Suomi -yhdistys. Alankomaat-Suomi -yhdistys on Hollannissa asuvien suomalaisten yhdistys. Suomi-Seura taas on kaikkien ulkosuomalaisten yhdistys. Sen pääpaikka on Helsingissä ja sillä on edustajia tai jäsenyhteisöjä ympäri maailmaa.

Suomi-Seuran toiminnasta mainittakoon mm. 6 kertaa vuodessa ilmestyvä Suomen Silta -lehti, erilaiset neuvontapalvelut (mm. maastamuutto, paluumuutto, juridiset asiat,

seniorit) ja ulkosuomalaisten yleinen edunvalvonta (esim. kaksoiskansalaisuus). Tarkempia tietoja Suomi-Seuran toiminnasta ja jäsenyydestä saa allekirjoittaneelta ^[4].

Maire Muller-Rönkkö, Suomi-Seuran paikallinen edustaja

Nog over de handtekeningenactie

De door Suomi-Seura georganiseerde wereldwijde handtekeningenactie voor de dubbele nationaliteit voor expatriate Finnen kwam dit voorjaar tot een succesvol einde. Het resultaat overtrof alle verwachtingen: Suomi-Seura ontving in totaal meer dan 25.700 handtekeningen vanuit 51 landen. De meeste handtekeningen kwamen van de traditionele emigratielanden zoals Zweden, de Verenigde Staten, Canada, Duitsland, Australië en Spanje. Voor Nederland schat ik het aantal handtekeningen op ca. 600.

De handtekeningen werden op 11 april jl. overhandigd aan de Grondwetscommissie van het Finse Parlement, alwaar ze positief werden ontvangen. De commissie was reeds bezig de kwestie van de dubbele nationaliteit te behandelen, en men heeft beloofd spoed achter deze zaak te zetten. Het zijn geen economische redenen voor de expatriate Finnen, die een rol spelen bij het verkrijgen van een dubbele nationaliteit. De belangrijkste reden is de gevoelswaarde van de eigen Finse identiteit. Wij kunnen alleen maar hopen, dat het grote aantal handtekeningen indruk zal maken op de Finse overheid wanneer er beslist wordt over de dubbele nationaliteit.

Namens Suomi-Seura wil ik nog iedereen hartelijk danken voor de bijdrage aan deze handtekeningenactie.

Van de gelegenheid maak ik gebruik een tijdens de handtekeningenactie naar voren gekomen misverstand op te helderen. Suomi-Seura is niet hetzelfde als de Vereniging Nederland-Finland. De Vereniging Nederland-Finland is een vereniging voor de in Nederland woonachtige Finnen. Suomi-Seura is een vereniging voor alle expatriate Finnen overal ter wereld. Het hoofdkwartier bevindt zich in Helsinki, maar Suomi-Seura heeft in veel landen vertegenwoordigers of contactpersonen.

De activiteiten van Suomi-Seura bestaan uit o.a. een 6 keer per jaar verschijnend tijdschrift Suomen Silta, het geven van informatie op diverse gebieden (emigratie, migratie, juridische zaken, senioren) en het behartigen van algemene belangen van Finnen in het buitenland (b.v. dubbele nationaliteit). Voor meer informatie over Suomi-Seura en het lidmaatschap kunt u zich tot mij wenden ^[4].

Maire Muller-Rönkkö, Vertegenwoordigster van Suomi-Seura
in Nederland

^[4] Maire Muller-Rönkkö, Noorderdreef 196, 2152 AC Nieuw Vennepe ☎ 0252-67.34.44 📠 0252-62.04.83
📞 06-15.00.10.59 📧 speco.muller@wxs.nl

Finse evenementen – Suomalaistapahtumat

25.9.	Amsterdam (Bimhuis, Oude Schans 73/77, ☎ 020-623.13.61, 🕒 21.00); Trio Töykeät
25.9.- 5.11.	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum, Italiëlei 69, ☎ +32-3-231.87.51); "The Province of Senses", schilderijen van Kaj Stenvall, opening op 25.9. om 20.00 uur met muziek van het Lenni-Kalle Taipale Trio • "The Province of Senses", <i>Kaj Stenvallin maalauksia, avajaisissa 25.9. klo 20.00 Lenni-Kalle Taipale Trio</i>
26.9.	Den Haag (Lucent Danstheater, ☎ 070-360.49.30); Introdans met MidsummerNightDreams van Jorma Uotinen, Tero Saarinen en Jens Östberg • <i>Introdans esittää Jorma Uotisen, Tero Saarisen ja Jens Östbergin MidsummerNightDreams</i>
26.9.	Rotterdam (Jazz Cafe Dizzy, 's Gravendijkwal 129 A, ☎ 010-476.36.05, 🕒 20.30); Trio Töykeät
27.9.	Den Haag (Dr. Anton Philipszaal, ☎ 070-360.98.10); Jarmo Savolainen Trio + Eric Vloeimans
27.9.	Leeuwarden (Theater Romein, Bagijnestraat 59, ☎ 058-215.82.15, 🕒 20.30); Trio Töykeät
28.9.	Leiden (De Burcht, Burgsteeg 14, ☎ 071-514.23.89, 🕒 21.30); Jarmo Savolainen Trio + Eric Vloeimans
29.9.	Zaandam (De Burcht, Burcht 10, ☎ 075-612.57.53, 🕒 21.00); Jarmo Savolainen Trio + Eric Vloeimans
29.9.	Groningen (Conservatorium, AE Zaal, Veemarktstraat 76, VVV:☎ 0900-202.30.50, 🕒 20.30); Trio Töykeät
29.9.	Amsterdam (Het Concertgebouw, kleine zaal, ☎ 020-671.83.45); Monica Groop, Marie Devellereau, Christoph Genz en Stephan Genz zingen liederen van o.a. Brahms • <i>Monica Groop, Marie Devellereau, Christoph Genz ja Stephan Genz laulavat mm. Brahmsin lauluja</i>
30.9.	Den Oever (Max Teeuwisse, Hofstraat 36, ☎ 0227-51.13.51, 🕒 21.30); Trio Töykeät
30.9.- 1.10.	Rotterdam; het feestweekeinde van de Finse Zeemanskerk • <i>Merimieskirkon juhlatviikonloppu</i>
1.10.	Breda (Hijgend Hert, Pasbaan 7, ☎ 076-514.19.88, 🕒 15.00); Trio Töykeät
1.10.	Bergen op Zoom (Café De Zet, Lievevrouwestraat 27, ☎ 0164-24.50.25, 🕒 21.00); Jarmo Savolainen Trio + Eric Vloeimans
2.10.	Eindhoven (Café Wilhelmina, Wilhelminaplein 9, ☎ 040-244.72.86, 🕒 21.00); Jarmo Savolainen Trio + Eric Vloeimans
2.10.- 12.11.	Rotterdam (Finse Zeemanskerk); "Culturele Landschappen", foto's van Tapio Heikkilä • <i>"Kulttuurimaisemia", Tapio Heikkilän valokuvia</i>
3.10.	Rotterdam (Dizzy, 's-Gravendijkwal 127, ☎ 010-477.30.14, 🕒 22.00); Jarmo Savolainen Trio + Eric Vloeimans

Finse evenementen – Suomalaistapahtumat

5.10.	Roosendaal (Het Verkade Huis, Kade 24, ☎ 0165–52.90.24 🕒 21.00); Jarmo Savolainen Trio + Eric Vloeimans
6.10.	Dordrecht (DJS festival, Dortse jazzsocieteit, Grote kerkplein 1, ☎ 078–614.08.15); Jarmo Savolainen Trio + Eric Vloeimans
7.10.	Amsterdam (Bimhuis, Oude Schans 73/77, ☎ 020–623.33.73, 🕒 21.00); Jarmo Savolainen Trio + Eric Vloeimans
11.10.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020–671.83.45); het Helsinki Philharmonisch Orkest o.l.v. Leif Segerstam speelt de Kullervo symfonie van Sibelius (het mannenkoor van de Universiteit van Helsinki, mezzosopraan Johanna Rusanen, bariton Esa Ruuttunen) • <i>Helsingin kaupunginorkestari ja Helsingin yliopiston mieslaulajat esittävät Leif Segerstamin johdolla Sibeliuksen Kullervo-sinfonian (mezzosopraano Johanna Rusanen, baritoni Esa Ruuttunen)</i>
11.10.	Amsterdam (Het Concertgebouw, kleine zaal, ☎ 020–671.83.45); Tempera Kwartet speelt o.a. het strijkkwartet in d van Sibelius • <i>Temperakwartetti soittaa mm. Sibeliuksen jousikvartetton</i>
15.10	Lelystad (Natuurpark Lelystad), herfstwandeling van de Vereniging Nederland-Finland • <i>Alankomaat-Suomi -yhdistyksen kävelyretki</i>
20.10.	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum, Italiëlei 69, +32 3 2318751); Finse tango • <i>Suomalainen tango</i>
31.10.	Purmerend (Filmhuis Purmerend/Kleintheater “t Stamhuis”, Kerkstraat 11, ☎ 0299–47.12.68). Finse film “Juha” van de Finse regisseur Aki Kaurismäki • <i>Aki Kaurismäen elokuva Juha.</i>
4.11.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 010–671.83.45); het Nederlands Philharmonisch Orkest speelt o.l.v. Kristjan Järvi o.a. het vioolconcert van Sibelius (viool Pekka Kuusisto) • <i>Nederlands Philharmonisch Orkest soittaa Kristjan Järven johdolla mm. Sibeliuksen viulukonserton (viulisti Pekka Kuusisto)</i>
6.11.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 010–671.83.45); het Nederlands Philharmonisch Orkest speelt o.l.v. Kristjan Järvi o.a. het vioolconcert van Sibelius (viool Pekka Kuusisto) • <i>Nederlands Philharmonisch Orkest soittaa Kristjan Järven johdolla mm. Sibeliuksen viulukonserton (viulisti Pekka Kuusisto)</i>
9.11.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 010–671.83.45); het Koninklijk Concertgebouworkest speelt o.a. De oceaniden van Sibelius • <i>Koninklijk Concertgebouworkest soittaa mm. Sibeliuksen Oceaniden</i>
12.11.- 17.12.	Amsterdam (Galerie Nanky de Vreeze, Lange Leidsedwardsstraat 198-200, ☎ 020–627.38.08); tentoonstelling van Osmo Rauhala • <i>Osmo Rauhalan taidenäyttely (open woe t/m za 12.00-17.30, op 3.12. van 13.00 tot 17.30)</i>

Finse evenementen – Suomalaistapahtumat

13.11.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020-671.83.45); het Göteborg Symfonie Orkest o.l.v. Neeme Järvi speelt o.a. muziek van Sibelius (het vioolconcert, solist Nikolaj Znaider) • <i>Göteborgin kaupunginorkesteri soittaa Neeme Järven johdolla mm. Sibeliuksen musiikkia (viulukonsertto, solisti Nikolaj Znaider)</i>
9.12	Amsterdam (Hotel Okura, Ferdinand Bolstraat 333, ☎ 020-678.71.11), onafhankelijkheidsfeest van de Vereniging Nederland-Finland, Finnish Dutch Trade Guild en de Finse Ambassade, met Finnair Big Band en gastoptreden van Kirka • <i>Alankomaat-Suomi -yhdistyksen, Finnish Dutch Trade Guildin ja suurlähetystön itsenäisyysjuhla, esintyjinä Finn Air Big Band ja Kirka</i>
12.12.	Amsterdam (Het Concertgebouw, kleine zaal, ☎ 020-671.83.45); Anne Sofie von Otter zingt liederen van Sibelius • <i>Anne Sofie von Otter laulaa Sibeliuksen lauluja</i>
19.12.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020-671.83.45); het Nederlands Philharmonisch Orkest speelt o.a. de vierde symfonie van Sibelius • <i>Nederlands Philharmonisch Orkest soittaa mm. Sibeliuksen neljännen sinfonian</i>

Mervi en René hartelijk gefeliciteerd!

Op 4 augustus is de secretaresse van de Vereniging, Mervi Leveelahti, getrouwd met René Harte. Wij wensen het bruidspaar en hun dochtertje veel geluk!

Het huwelijksfeest vond plaats in het restaurant van de Euromast in Rotterdam, 's avonds na de burgerlijke huwelijksvoltrekking. Drie bestuursleden waren hierbij aanwezig (de anderen waren nog met vakantie).

Het Bestuur

Een retourtje per zeilschip IJmuiden – Helsinki

Tegen de tijd dat de boot klaar was om te worden gedoopt, kwam in nauw overleg met de huiselijke kring -het mini poldermodel- de naam MUIKKU uit de bus. Waarom deze naam? Dat moet iets te maken hebben met onze affiniteit tot Finland. Wij gingen al sedert 1977 bijna elk jaar naar Finland om de zomervakantie met het gezin in een *mökki* door te brengen. Dat huisje ligt zo'n 20 km ten oosten van Kuusamo op een gebied waar meerdere huisjes staan, huisjes die echter zo ver uit elkaar staan dat een wandeling nodig is om ze achtereenvolgens te bekijken. Het dichtstbijzijnde dorp heet Sossoniemi, aan het Muojärvi dat in verbinding staat met het grote langgerekte Kuusamonjärvi. *Ons* huisje ligt aan het Kylmajärvi en is voorzien van een steigertje met een roeiboort. Het water is eerst erg ondiep maar heel geleidelijk wordt het dieper, dus veilig voor de kinderen, die toen ze nog klein waren het liefst de hele dag met het water bezig waren. De eigenaar/beheerder was het echtpaar Ollila. Op een goede dag kwam Ollila langs om te vragen of alles naar wens was. Hij bood ons tevens een plastic zakje aan met muikku's, een Finse lekkernij (kleine zoetwatervisjes, red.). Ze waren al schoongemaakt al kon je dat aan de buitenkant niet meteen zien. Het is heerlijk om ze te bakken met een gesnipperde ui en daarna op te eten met kop en staart, aldus Ollila. Zo gezegd zo gedaan. Ze waren heerlijk! Ook de kinderen, ondanks hun kieskeurigheid, vonden het een feest. Ollila vond het leuk dat we ze zo lekker vonden en iedere volgende zomer dat we het huisje betrokken kwam Kaarlo Ollila ons verwelkomen met een zakje muikkuja. Zo is het te verklaren dat MUIKKU synoniem is geworden aan de vele heerlijke zomervakanties in Finland, met name Kuusamo.

De boot waarover ik het eerder had is een Waarschip 740 Ocean. Lengte over alles bedraagt 7.80 m. Het is een relatief klein jacht, dat ik als bouw pakket in elkaar heb gezet. De romp is door de werf geleverd maar verder is het aan de bouwer om er met behulp van het bijgeleverde materiaal een zeiljacht van te maken. De bouw vergde twee jaren. Op 23 oktober 1993, de verjaardag van mijn echtgenote, kon het schip worden gedoopt door onze dochter Anique. Onder de genodigden waren natuurlijk veel Finse vrienden.

Tegelijk met de naamgeving drong zich een idee bij mij op. Een zeiljacht met de naam MUIKKU moet toch eens in de Finse wateren hebben gezeild. Een verplichting aan de naam. In 1995 ben ik begonnen met het maken van plannen maar een tocht naar Helsinki bleek al snel te ambitieus. Dan maar naar Denemarken om alvast wat ervaring op te doen. Dat bleek heel erg nuttig. Het schip was inderdaad nog lang niet klaar voor zo'n lange tocht. Er moest nog heel wat aangeschaft en veranderd worden. In de daaropvolgende jaren is de boot behoorlijk *upgraded*. In 1999 werd het tijd om over de millenniumtocht te gaan nadenken. Een retourtje IJmuiden – Helsinki over zee is namelijk 2000 zeemijlen (een zeemijl is 1852 m) en dat in het jaar 2000.

In twee maanden moest het kunnen en dus had ik juni en juli voor deze tocht uitgetrokken, daarbij alle mogelijke tegenslag incalculerend. De route loopt vanuit IJmuiden buiten de Nederlandse en Duitse wadden om via de Elbe naar Brunsbüttelkoog, de westelijke ingang van het Nord-Ostsee-Kanal, door het kanaal naar Kiel, voor een korte stop t.b.v. bemanningswisseling, waar mijn jongste zoon Willem-Meindert aan boord komt om het retourtje Kiel-Helsinki-Kiel mee te zeilen. Van Kiel rechtstreeks naar Kalmar (zuidoostpunt van Zweden). In Kalmar een korte stop en dan naar Visby op Gotland ook voor een kort verblijf. Van Visby rechtstreeks naar Helsinki. Kalmar ligt praktisch op de helft van het traject. Op de terugweg zouden dezelfde havens worden aangedaan.

Saai? Misschien maar ik had maar één doel: Helsinki bereiken. De lange trajecten nam ik graag voor lief al betekende dat vrijwel steeds drie dagen (twee nachten) doorzeilen. Op een relatief klein schip, zonder stahoogte in de kajuit, kan dat knap vermoeiend zijn, zeker bij zwaar weer.

De reis verliep over het algemeen voorspoedig. Met de wind vaak achterlijker dan dwars stoven we over het water. De motor ging bij als er minder vaart werd gemaakt dan 5 knopen (één knoop is één zeemijl per uur). Visby was een verrassing. Een swingend middeleeuws plaatsje met vele kronkelige en nauwe straatjes. Schilderachtig. Echt de moeite waard. Op 17 juni vertrekken we voor het laatste traject naar Helsinki. Na het ronden van de noordkant van Gotland verwacht je het eiland Gotska Sandön al spoedig in zicht te krijgen. Dat is dus niet het geval. Het eiland, een natuurreservaat, is niet meer dan een zandplaat. Wel bijzonder op een plaats waar je eigenlijk rotsen zou verwachten. Gotska Sandön is voorlopig het laatste land dat we zien. Een respectabel stuk zee strekt zich voor ons uit.

's Avonds de 18e juni krijgen we het uiterste westen van Estland in zicht, Hiiumaa. We hebben nu weer wind mee en stuiven door het water met een vaart van 7 à 8 knopen. Er is veel scheepvaart maar we varen allemaal min of meer dezelfde koers. Koopvaarders van nu zijn allemaal moderne snelle schepen. Ze varen 18 tot 21 knopen. Op de VHF (radio) horen we Fins, Russisch, Ests en soms gaat het radioverkeer in het Engels. We zien vrachtschepen, waaronder veel containerschepen, ferries en cruiseschepen. Het is nacht maar niet donker. De grote schepen houden goed rekening met mij en passeren op veilige afstand. Maar dan gaat het mis. Achter zie ik een grote jongen recht op ons afkomen. Hij nadert snel en ik heb het bange vermoeden dat hij ons niet ziet. Tenslotte grijp ik naar de marifoon en roep hem op met de vraag of hij het kleine zeilscheepje recht vooruit wel ziet. Ik krijg geen antwoord maar het schip gaat onmiddellijk stuurboord uit, waarmee het gevaar voor aanvaring is geweken.

De Finse kustwacht bewaakt de hele Finse Golf. Kennelijk is er een keten van radarposten opgesteld langs de Finse kust. Zodoende wordt een plot opgebouwd waarop alle radarcontacten te zien zijn. Elk contact op het plot moet geïdentificeerd worden. De Finnish Coastgard ondervraagt alle schepen naar nationaliteit, haven van vertrek en bestemming alsmede de lading. Dat geeft wat leven op de marifoon. Leuk om al die conversaties te volgen. Ook wij komen aan de beurt. We bevinden ons tussen Hanko en Helsinki, maar buiten de Finse territoriale wateren. Ik vertel de Finnish Coastgard mijn positie en dat ik op weg ben naar Helsinki. Aanvankelijk willen ze me terugsturen naar Hanko om in te klaren maar na enig heen en weer gepraat grijpt Finnish Coastgard Helsinki in en heet mij welkom om in Helsinki in te klaren bij de *passport control* op Suomenlinna. Dat scheelt weer een dag.

De aanloop naar Helsinki is goed bekend al moet ik wel even wennen aan de voor mij onbekende vorm van boeien en bakens. Maar ook hier zit systeem in. Later begrijp ik dat de afwijkende vorm te maken heeft met ijsgang. Sommige passages tussen eilandjes en ondiepten lijken erg nauw, zeker als er gelijktijdig een grote ferry van de andere kant aan komt. Op het moment van passeren blijkt er ruimte te over.

Het is 's middags 5 uur op 19 juni als we op Suomenlinna een kleine baai indraaien. We meren af aan een steigertje dat aan het eind is afgesloten met een hek. Aan het hek is een bord waarop in verschillende talen de uitnodiging staat om op de bel te drukken en te wachten op de autoriteiten die zullen verschijnen. Er komen twee mannen aan waarvan één militair voor de paspoorten en een douane ambtenaar in burger. Ik moet een formulier invullen met gegevens over schip en bemanning. Ik worstel altijd met het

invullen van formulieren, maar na enige inspanning toon ik de militair het resultaat. Hij vraagt me vriendelijk het tweede formulier conform in te vullen. Overschrijven dus. Is hier een markt voor copieerapparaten? Er wordt nu gestempeld; één formulier krijg ik terug; dat dient weer ingeleverd te worden bij vertrek. De douane vraagt wat ik aan boord heb. De zes blikjes bier worden omgerekend in een totaal volume. Stempel erop en ik krijg zowaar een doordruk.

Als we klaar zijn gaan we verder naar de jachthaven op het eilandje Valkosaari of Blekholmen van de Nyländska Jaktklubben (NJK). Bij de havenmeester boek ik voor 8 dagen. Het is een rustige jachthaven met een restaurant, toiletten, douches, sauna, wasmachine en droger. Elk half uur of elke 20 minuten (afhankelijk van het tijdstip van de dag) gaat er een bootje naar de wal. Vanaf de NJK heb je een prachtig uitzicht op het centrum van Helsinki. We zijn erg tevreden met deze plek.

Het is een voorrecht om zo dicht bij het centrum van Helsinki te liggen. We doen boodschappen op de Kauppatori en in de Vanha Kauppahalli. De zon schijnt uitbundig en het is heerlijk warm. De Esplanade is vol met mensen en muziek, kortom het centrum bruist van leven. Het is warm en we strijken neer bij Kappeli. De barman vraagt me welk bier ik wil. Ik kies Koff bij gebrek aan Lapin Kulta. Achter mij staat een Brit die twee koffie wil. De barman verstaat echter twee Koff en slaat aan het

tappen. De Brit wijst op het misverstand. We gaan terug naar de NJK. We koken wat we op de markt gekocht hebben. White fish, gemarineerd met rode pepertjes, nieuwe aardappels en broccoli. Sinds lange tijd hebben we niet zo lekker gegeten.

Woensdagavond lopen we naar het Olympisch stadion voor de wedstrijd EK voetbal Nederland tegen Frankrijk. Op het plein voor het stadion is een groot TV-scherm opgetuigd. We zitten daar met een publiek van ten hoogste 50 man te kijken. Het loopt gelukkig goed af met 2 – 1. Dan lopen we tevreden met het resultaat terug. Het bootje doet dienst tot 01.00 uur.

Vrijdagmiddag gaan we naar het vliegveld Vantaa om Freddy, mijn vrouw, af te halen. Ze blijft een lang weekend bij ons. We hebben elkaar natuurlijk veel te vertellen. 's Avonds willen we in het restaurant van de jachtclub met klassieke entourage eten maar er is een huwelijksdiner in besloten kring. Wij moeten genoegen nemen met een zijkamer waar we een *sailors dinner* krijgen voorgeschoteld.

Zaterdagmiddag 24 juni (Juhannus!) ontmoeten we toevallig Yvonne en René Souweine op de Kauppatori, die met een groep uit de kledingbranche op werkbezoek zijn.

Zondag maken we een dagcruise naar Tallinn. We zijn daar vijf jaar geleden geweest in februari. Het was toen koud, grijs en regenachtig en alles zag er verwaarloosd en triest uit. Grote gaten in de weg, doorgeknipte elektrische leidingen hingen doelloos naar beneden, huizen hadden in geen eeuwen een nieuwe verflaag gekregen. Je kon wel zien dat het ooit welvarend en mooi was geweest. We waren dus benieuwd hoe het er nu uit zou zien. Nu was het mooi weer, de terrassen zaten vol mensen, er wordt gerenoveerd, overal kun je met creditcard betalen en het prijspeil is nog laag. Maar er moet nog heel

veel gebeuren. Het is duidelijk dat het lange tijd vergt voordat een economie uit een diep dal kan klimmen.

Maandag is al weer de laatste dag samen. We shoppen o.a bij Stockmann. Dinsdagmiddag vertrekt Freddy en ook Meindert en ik beginnen aan de thuisreis. Nu echter in gezelschap van een Fin, zoon van kennissen uit Salla. Ville wilde dit zeezeilen wel eens meemaken. In Kalmar reist hij per trein en ferry terug naar Helsinki. Hij heeft zijn zeedoop wel gekregen met een harde tot stormachtige wind en een hoge zee.

Op maandag 17 juli meer ik MUIKKU weer af op de zomerligplaats te Kudelstaart. De reis van 2000 zeemijlen zit erop. MUIKKU heeft in de Finse wateren gevaren en zo kan ze de naam met eer blijven dragen. Het was een bijzondere manier om naar Finland te gaan, een tocht die ik nooit zal vergeten.

Evert Schut

Finland en Nederland op EXPO 2000

Op de EXPO 2000^[5], de wereldtentoonstelling in Hannover, staan het Finse en Nederlandse paviljoen broederlijk naast elkaar op een heel centrale locatie. Beide paviljoenen zijn erg populair bij het publiek en de wachttijden waren tijdens mijn bezoek langer dan voor de meeste andere paviljoenen. Ik moest 20 minuten wachten voordat ik het Nederlandse paviljoen in kon en de wachttijd voor het Finse paviljoen deed daar niet voor onder. Dit terwijl er bijvoorbeeld voor de nabij gelegen Zweedse en Engelse paviljoenen maar een matige belangstelling was. Op grote borden die op verschillende plaatsen staan op het tentoonstellingsterrein, werden de wachttijden voor de verschillende paviljoenen aangegeven, en Nederland en Finland kwamen steeds in de top vijf voor van de hele EXPO!

Het Nederlandse paviljoen

Ik denk dat het Finse en Nederlandse paviljoen ook goed aansloten bij het motto van de EXPO 2000 "Mens - Natuur - Techniek".

Het Nederlandse paviljoen^[6] is een veertig meter hoog gebouw met een prachtig uitzicht over het tentoonstellingsterrein. Het omvat zes gestapelde landschappen, waarvan het meest opvallende is, denk ik, een duinlandschap op de bovenste verdieping waarin moderne windmolens staan. De glaswanden lijken te bewegen door een waterstroom en op één van de lagere étages geven dikke stammen van eikenbomen weer een ander aspect aan van de Nederlandse natuur. Van buiten is het gebouw vooral indrukwekkend omdat het boven alle andere paviljoenen uitsteekt.

In het Finse paviljoen^[7], dat de vorm heeft van een platte doos, was ik erg onder de indruk van een perfect nagemaakt Fins meerlandschap. Dit werd tot stand gebracht door een bijzonder geraffineerd animatiesysteem dat geprojecteerd was op een reusachtige foto. In de ochtendmist zag je een groep zwanen overvliegen, waterjuffers op het opper-

[5] <http://www.expo2000.de/>

[6] <http://www.expo2000.nl/>

[7] <http://www.finland2000.de/>

vlak dansen en kleine kringetjes ontstaan op het water oppervlak, door, wie zal het zeggen, kleine luchtbelletjes of kleine visjes. Er ging een ongelofelijke rust vanuit en de mensen stonden sprakeloos toe te kijken. Verder was er een echt Fins berkenbos, dat uit negentig bomen bestond die wortelden in een echte Finse bodem, bedekt met mos en rotsblokken. Een ander deel van het paviljoen was ingericht als een wereld voor kinderen met onder andere vliegende draagbare telefoons, het Finse speelgoed nummer één.

Het Finse paviljoen

Hoewel de EXPO natuurlijk één grote kermis is, en je er zeker niet voor je rust naar toe moet gaan, vond ik het toch een interessante belevenis. Ik was er op een avond en dan kan je natuurlijk maar een beperkt programma afwerken. De grote lichtshow die iedere avond boven een waterpartij om kwart voor elf begint met vuurwerk, laserstralen, uitslaande gasvlammen en nog veel meer, kwam op mij nogal als kitsch over.

Arnold Pieterse

Als houthakker in Finland (II)

Hier volgt het tweede deel van het artikel van de heer R.K. de Jong over zijn verblijf in de zomer van 1949 in Finland, waar hij deelnam aan twee werkkampen voor studenten (de redactie).

Na acht weken ben ik uit het kamp bij Nurmijärvi weggegaan. Er waren toen meer studenten die vertrokken en met de bekende vrachtauto zijn we naar het station te Lieksa gebracht. Vandaar ging iedereen zijns weegs. Ik ging naar een ander studentenwerkkamp. Ik weet niet meer waar dat precies lag. Daar was de arbeid van een geheel andere aard. Om dit duidelijk te maken, moet ik eerst iets anders vertellen.

Gedurende de winter worden bomen gekapt en in stapels naar de rivieren gesleept. Zij worden op het ijs gelegd en als dit in het voorjaar gesmolten is, drijven de stammen stroomafwaarts naar de houtverwerkingsfabrieken aan de kust. Nu zijn in die Finse rivieren meer dan eens stroomversnellingen en watervallen. Ten einde de boomstammen onbeschadigd langs die obstakels te krijgen, waren parallel daaraan brede houten goten gebouwd, waardoor die drijvende boomstammen veilig verder konden drijven. Langs de rivieren waren, vooral in de bochten en voor de stroomversnellingen, lange in elkaars verlengde vastgebonden rijen boomstammen aangebracht. Hierdoor werd voorkomen dat de losse boomstammen niet op de oevers zouden stranden of verloren zouden gaan in de watervallen. Ondanks deze voorzorgsmaatregelen gebeurde het meermalen, dat er voor de trechter van de goten langs de stroomversnellingen opstoppingen ontstonden. Dan dreigde het gevaar, dat de drijvende boomstammen door de kracht en het geweld van het water versplinterd zouden worden en dan waren zij niets meer waard voor de fabrieken. Daarom stonden er altijd een aantal mannen bij de ingang van de goten om met

grote pikhaken de aankomende stammen verder te dirigeren, ten einde de schadelijke opstoppingen te voorkomen. Dat nu was het werk van de studenten in dat kamp.

Ook daar waren Finnen, Amerikanen, Nederlanders en ook een paar Engelsen. De arbeid was, in tegenstelling met het houthakkerswerk in het vorig kamp, schoon. Het hanteren van de pikhaken kwam echter wel op de biceps aan, zodat je het daar niet lang kon uithouden. Elk uur werd je voor een uur afgelost. Op een bepaald ogenblik klonk een kreet van één van de Finnen, die, dadelijk vertaald, luidde: maak, dat je weg komt. Wij vlogen van de goot vandaan en dat was ook maar het beste. Wat was namelijk het geval? Een van de lange rijen aan elkaar gebonden boomstammen die langs de oever was geplaatst, was op een of andere wijze losgeraakt en dreef de goot in. Naar mate een groter deel van die rij door de goot naar beneden dreef, nam de snelheid toe. Het laatste gedeelte van de losgeschoten rij had tenslotte zo een snelheid gekregen, dat de losse boomstammen als luciferhoutjes alle kanten op door de lucht vlogen. Toen dat geweld afgelopen was, hervatten wij onze arbeid. De boomstammen lagen overal in het rond en wij sjouwden ze weer naar de goot, voorzover zij niet onherstelbaar beschadigd waren. Op den duur was dit werk wat eentonig en na een week hield ik het daar wel voor gezien. Bovendien wilde ik nog wat tijd overhouden om Finland door te reizen, alvorens terug te keren naar Nederland.

Ik vertrok op een zaterdagavond met de jongens van het kamp, alweer per vrachtauto, naar een naburig dorp, waar een dansfeest werd gehouden, waartoe wij ook waren uitgenodigd. Op het dorpsplein stond een grote ronde muziektent. In het midden daarvan zaten de muzikanten en wij dansten eindeloze rondjes om hen heen tot diep in de lichte nacht. Na afloop van het festijn was ik van plan om de rest van de nacht in het plaatselijke hotel door te brengen, maar de zaak bleek potdicht te zitten. Ik ben toen naar het politiebureau toe gegaan en heb daar om onderzoek gevraagd. Dit werd mij grif verleend. Ik werd in een kale cel opgesloten, compleet met een kruikje water en een stuk brood. Het was allemaal net echt. Wel werd me gevraagd wanneer ik de volgende morgen verlost wilde worden uit mijn cel.

De volgende dag ging ik per trein naar Kajaani. Vandaar trok ik, altijd per trein, via Iisalmi, Kuopio, Pieksämäki, Jyväskylä naar Tampere en vanuit die mooie stad via Hämeenlinna naar Helsinki. Meestal bracht ik de nacht door in een hotel of in een jeugdherberg. Soms ook logeerde ik bij een student thuis, die ik in ons eerste kamp had leren kennen en die mij uitgenodigd had aan te komen als ik tijdens mijn zwerftocht na de kamptijd in de buurt zou komen. Zo heb ik een paar dagen doorgebracht bij een jongen, wiens vader predikant was, in de pastorie te Hirvensalmi. Dat was in menig opzicht een bijzondere belevenis. Het salaris van een dominee bestond in die tijd uit het gratis gebruik van bouwland. Daarop verbouwde de pastor van alles. Van de opbrengst daarvan kon hij dan leven. Dat betekende wel, dat de eerwaarde het in de zomer heel druk had op het land, hij, zijn vrouw en zijn kinderen. Ik heb toen meegeholpen, als *paying guest*. Ook waren de predikant enkele eilandjes ter beschikking gesteld voor het nodige brandhout in de winter. In de grote woonkamer met de reusachtige kachel bevonden zich enkele in Nederland schier onbekende schommelstoelen. Er was zelfs een schommelbank, waarop met name de jongeren, na voldane arbeid, lustig met elkaar aan het schommelen waren. Ik moest er wel aan wennen om in zo een meubel te gaan zitten. Ik was voortdurend bang, dat ik achterover zou kiepen. Een ceremonie, die nogal indruk op mij maakte, vond plaats na het gebed na iedere maaltijd. Iedereen ging staan, maakte een kleine buiging in de richting van de vrouw des huizes en zei: kiitos, bedankt voor deze maaltijd!

Na het gastvrije verblijf in Hirvensalmi kwam ik in Tampere. Daar reed ik voor het eerst in mijn leven in een trolleybus. De bestuurder legde mij vol trots de werking van zo een elektrische bus uit. In Hämeenlinna heb ik twee nachten doorgebracht in de jeugdherberg en de dag daartussen heb ik rondgezworven in het ongelofelijk mooie natuurpark Aulanko.

In alle steden en dorpen, waar ik enige tijd verbleef, namen de mensen mij mee naar het plaatselijke kerkhof. Daar lagen in eindeloze rijen de mannen en de jongens, die tijdens de twee oorlogen, die de Finnen tegen de Russen hebben moeten voeren, gesneuveld zijn. Dat waren met elkaar ruim 100.000 kostbare mensenlevens. In 1949 waren de wonden nog vers. Bijna iedereen had wel een vader, een broer of een zoon verloren of anders een naaste verwant. Deze tragedie lag toen als een zware druk op het dagelijkse leven van de Finnen. Bovendien eisten de Russen zeer zware herstelbetalingen van Finland, waardoor de levensstandaard laag bleef. In 1949 bood Amerika ook Finland de Marshall-hulp aan, maar Rusland verbood Finland deze aan te nemen. Als compensatie daarvoor hebben de Russen echter wel de hoogte van de herstelbetalingen gehalveerd.

Half september was ik terug in Helsinki. Daar zag ik voor het eerst sinds lange tijd weer verlichte etalages in al donker wordende avonden. Dat deed mij toen wel goed na al die lichte nachten. In de mooi gebouwde hoofdstad van Finland heb ik, onder leiding van een jongen uit het kamp bij Nurmijärvi, zeer intensief aan *sightseeing* gedaan.

Van Helsinki reisde ik na een paar dagen per trein naar Turku. Tijdens deze reis moesten we door *de langste tunnel van Europa* rijden, die ongeveer 30 km lang was. Wat was namelijk het geval? Tussen beide genoemde steden ligt een schiereiland, Porkkala geheten. Dit was na W.O. II bezet door de Russen en geen Fin mocht daar komen. De spoorlijn Helsinki-Turku liep echter wel door Porkkala. De treinen mochten daar wel door rijden, maar de ramen van de rijtuigen moesten gedurende de rit door dit verboden gebied geblindeerd zijn. Voordat wij dus dit schiereiland binnenreden, stopte de trein en Finse militairen moesten, onder toezicht van hun Russische collega's alle ramen met luiken sluiten. Zo reden wij in donker door Porkkala en als we daar uit kwamen, stopte de trein opnieuw en dan werden de luiken weer verwijderd. Zo kwam ik in de historische stad Turku aan en de volgende dag nam ik de boot naar Stockholm. Hiermede eindigde mijn reis en verblijf in Suomi als houthakker en als zwerver in de zomer van 1949.

In 1980 ben ik nog eens in Finland geweest, ditmaal met vrouw en dochter. We hebben toen ongeveer dezelfde reis door het land gemaakt als in 1949, van Helsinki naar Lieksa en Kajaani en vandaar weer terug naar de hoofdstad. Ditmaal reisden wij in een welvarend land en genoten van de mooie steden en dorpen en bovenal van de schitterende natuur. In 1993 hebben mijn vrouw en ik een groepsreis naar de Noordkaap gemaakt. Bij die gelegenheid zijn we nog eens in Finland geweest en zijn het land van Helsinki tot aan de noordgrens bij Kiilopää door gereden. Opnieuw hebben wij toen intens genoten van dit mooie land.

R.K. de Jong

Metsurina suomessa (II)

Tässä toinen osa herra R.K. de Jongin kertomuksesta, jossa hän kertoo oleskelustaan Suomessa kesällä 1949. Hän osallistui tuolloin kahdelle opiskelijoiden työleirille (toim.).

Kahdeksan viikon jälkeen lähdin Nurmijärveltä. Tuolloin muutamat muutkin opiskelijat lähtivät ja meidät vietiin tutulla kuorma-autolla Lieksaan. Sieltä jokainen lähti omaan suuntaansa. Minä lähdin toiselle työleirille, uittotöihin. En muista enää, missä se oli. Siellä työ oli täysin erilaista kuin ensimmäisessä paikassa. Selventääkseni sitä kerron ensin vähän uitosta.

Talvella kaadetaan puita ja kuljetetaan pinoina joelle. Puut ladotaan jäälle ja kun jää keväällä sulaa, rungot uivat virtaa alas rannikolla oleville tehtaille. Suomen joissa on hyvin usein koskia. Jotta tukit saatiin ohjattua vahingoittumattomina näiden esteiden ohi, koskiin oli rakennettu puurännejä, joita pitkin tukit voivat turvallisesti jatkaa matkaansa. Jokiin oli - varsinkin mutkiin ja ennen koskia - tehty pitkiä letkoja yhteensidotuista puunrungoista. Näiden letkojen piti ohjata yksittäisiä tukkeja niin etteivät ne ajautuisi rannalle tai häviäisi koskeen. Siitä huolimatta tapahtui usein, että ennen ränniä syntyi tukoksia. Silloin oli vaarana, että uivat tukit halkelivat veden voimasta eivätkä ne sen jälkeen enää kelvanneet tehtaalle. Siksi rännien suulla oli aina muutama mies ohjaamassa tukkeja oikeille urille. Se oli opiskelijoiden työtä.

Myös siellä oli suomalaisia, amerikkalaisia, hollantilaisia ja pari englantilaista. Työ oli päinvastoin kuin metsurin työ puhdasta. Uittokeksin käsitteleminen kävi kuitenkin hauslihaksi niin ettei sitä kestänyt kauan. Aina tunnin uurastamisen jälkeen oli pidettävä tunnin tauko. Kerran, kun olimme rännillä, kaikui yhden suomalaisen huuto, joka käännettynä kuului: Pois alta. Me juoksimme ränniltä ja hyvä olikin, sillä yksi irtotukkeja ohjaavista letkoista oli irronnut ja ui kohti ränniä. Letkan nopeus suureni koko ajan. Loppupään nopeus oli saanut jo sellaisen vauhdin, että yksittäiset tukit lensivät kuin tulitikut joka suuntaan. Sen jälkeen tukkeja oli kaikkialla ja me työnsimme niitä takaisin ränniin, mikäli ne eivät olleet vahingoittuneet. Pidemmän päälle tämä työ kävi yksitoikkoiseksi ja viikon kuluttua olin saanut tarpeekseni. Sitä paitsi halusin nähdä vielä Suomeakin ennen kotimatkaa.

Lähdin lauantai-iltana tukkilaisten kanssa - taas kuorma-autolla - läheiseen kylään, jossa oli tanssit. Meidätkin oli kutsuttu sinne. Kylän aukiolla oli suuri tanssilava, jonka keskellä muusikot istuivat ja me tanssimme loppumattomasti heidän ympärillään pitkälle yöttömään yöhön asti. Tanssien jälkeen minun oli tarkoitus viettää loppuyö paikallisessa hotellissa, mutta se oli kiinni. Menin poliisilaitokselle ja pyysin yösijaa. Sellainen annettiin minulle auliisti. Minut suljettiin tyhjään selliin, jossa oli kannu vettä ja pala leipää. Se vaikutti niin todelliselta. Minulta kyllä kysyttiin, mihin aikaan halusin seuraavana aamuna päästä sellistäni.

Seuraavana päivänä menin junalla Kajaaniin. Sieltä matkustin junalla Iisalmen kautta Kuopioon, Pieksämäelle, Jyväskylään ja Tampereelle ja edelleen Hämeenlinnan kautta Helsinkiin. Enimmäkseen yövyin hotelleissa tai retkeilymajoissa. Joskus oleskelin ensimmäisellä leirillä tapaamieni opiskelijoiden luona. Niin vietin pari päivää pojan luona, jonka isä oli pappi Hirvensalmella. Se oli monessa mielessä erikoinen kokemus. Papin palkka oli tuohon aikaan ilmainen maankäyttö. Pellolla pappi viljeli kaikkea. Sadon tuotolla hän voi sitten elää. Se tarkoitti kyllä, että papilla oli kesällä kiire - hänellä, hänen

vaimollaan ja lapsillaan. Minä autoin tuolloin maksavana vieraana. Papille oli myös annettu käyttöön muutamia saaria, joista hän sai polttopuuta talveksi. Suuressa tuvassa oli valtava uuni ja muutama Hollannissa tuolloin täysin tuntematon keinutuoli. Siellä oli jopa leveä keinu, jossa varsinkin nuoret töiden jälkeen keinuivat yhdessä. Minun piti totutella istumaan keiuksessa. Pelkäsin koko ajan keikahtavani selälleni. Jokaisen aterian jälkeen oli seremonia, joka teki minuun vaikutuksen. Kaikki nousivat ylös, kumarsivat emännälle ja sanoivat: kiitos.

Hirvensalmelta menin Tampereelle. Siellä ajoin ensimmäisen kerran elämässäni johdinautolla. Kuljettaja selosti minulle ylpeään sähköauton toimintaa. Hämeenlinnassa olin kaksi yötä retkeilymajassa ja kävelin päivän uskomattoman kauniissa Aulangon puistossa.

Kaikissa kaupungeissa ja kylissä, missä vierailin, minut vietiin paikalliselle hautausmaalle. Siellä oli loputtomat rivit kahdessa sodassa kaatuneiden miesten ja poikien hautoja. Sodissa menetettiin yhteensä yli 100.000 henkeä. Vuonna 1949 haavat olivat vielä auki. Lähes jokainen oli menettänyt isän, veljen, pojan tai muun lähiomaisen. Tämä murhenäytelmä painoi tuolloin raskaana taakkana suomalaisten elämää. Lisäksi venäläiset vaativat Suomelta hyvin raskaita sotakorvauksia, minkä johdosta elintaso pysyi alhaisena. Vuonna 1949 Yhdysvallat tarjosi myös Suomelle Marshall-apua, mutta Venäjä kielsi sen vastaanottamisen. Kompensaationa venäläiset pienensivät sotakorvausten määrää puoleen.

Syyskuun puolivälissä palasin Helsinkiin. Siellä näin pitkästä aikaa valaistuja näyteikkunoita jo pimenevässä illassa. Se teki hyvää kaikkien noiden valoisten öiden jälkeen. Kauniisti rakennetussa pääkaupungissa katselin nähtävyyksiä erään Nurmijärven leirillä olleen pojan opastuksella.

Helsingistä matkustin parin päivän kuluttua junalla Turkuun. Tuon matkan aikana jouduimme kulkemaan *Euroopan pisimmän tunnelin* läpi. Se oli noin 30 km pitkä. Helsingin ja Turun välillä on nimittäin niemi, Porkkala. Venäläiset olivat miehittäneet sen toisen maailman sodan jälkeen eivätkä suomalaiset saaneet tulla sinne. Kuitenkin Helsingin ja Turun välinen rata kulki Porkkalan läpi. Junat saivat kulkea, mutta vaunujen ikkunoiden tuli matkan aikana olla peitetyt. Siis ennen kuin tulimme niemelle juna pysähtyi ja suomalaisten sotilaiden piti venäläisten kolleegoidensa johdolla peittää kaikki ikkunat luukuilla. Niin ajoimme pimeässä Porkkalan läpi ja kun tulimme niemen toiselle puolelle, juna pysähtyi uudelleen ja luukut poistettiin. Näin saavuini historialliseen Turun kaupunkiin ja seuraavana päivänä lähdin laivalla Tukholmaan. Siten päättyi matkani Suomeen metsurina ja reissumiehenä kesällä 1949.

Vuonna 1980 kävin uudelleen Suomessa, tällä kertaa vaimon ja tyttären kanssa. Kuljimme suunnilleen samaa reittiä kuin vuonna 1949: Helsingistä Lieksaan ja Kajaaniin ja sieltä takaisin pääkaupunkiin. Tällä kertaa matkustimme hyvinvointivaltiossa ja nautimme kauniista kaupungeista ja kylistä ja etenkin upeasta luonnosta. Vuonna 1993 vaimoni ja minä osallistuimme ryhmämatkalle Nordkappiin. Tuolloin olimme myös Suomessa ja ajoimme Helsingistä Kiilopäälle. Nautimme jälleen kovasti tuosta kauniista maasta.

R.K. de Jong

(käännös: Auli Snickers-Malinen)

Merimieskirkko 125 vuotta

Lauantaina 30. syyskuuta klo 14.00 – 17.00 Juhlaristeily M.P.S. Smaragd II:lla

Sunnuntaina 1. lokakuuta klo 12.00 juhla jumalanpalvelus
klo 13.30 lounas
klo 15.00 125-vuotisjuhla

Risteilyn+buffetilouaan hinta:

Aikuiset 50,- NLG

Lapset 7-12 v. 40,- NLG

Lapset alle 7 vuotta ilmaiseksi

Sunnuntain lounaan hinta:

Aikuiset 35,- NLG

Lapset 7-12 v. 25,- NLG

Lapset alle 7 vuotta ilmaiseksi

Sitovat ilmoittautumiset juhlaristeilylle ja sunnuntain lounaalle merimieskirkolle puhelimitse. Risteilylle lähtö ja sieltä paluu Westerkaden laiturista. Puhelun jälkeen ilmoittautuminen vahvistetaan lähettämällä ilmoittautumislomake ja maksamalla osallistumismaksu merimieskirkon tilille ABN AMRO 48.00.23.778.

Risteilyllä on tilaa vain 120 nopeimmalle, joten toimi heti!

Suomen merimieskirkko

's-Gravendijkwal 64

3014 EG Rotterdam

☎ 010-436.61.64

De Finse Zeemanskerk 125 jaar

Zaterdag 30 september 14.00 – 17.00 uur Jubileumsrondvaart op de M.P.S Smaragd II

Zondag 1 oktober 12.00 uur jubileumsgodsdiens
13.30 uur lunch
15.00 uur 125-jaar jubileumsfeest

Prijs voor de rondvaart en het buffet:

Volwassenen 50,- NLG

Kinderen 7-12 jaar 40,- NLG

Kinderen onder 7 jaar gratis

Prijs voor de lunch op zondag:

Volwassenen 35,- NLG

Kinderen 7-12 jaar 25,- NLG

Kinderen onder 7 jaar gratis

Bindende aanmeldingen voor het rondvaart en voor de lunch op zondag telefonisch aan de Zeemanskerk. Opstap- en retourplaats voor de rondvaart aan de Westerkade. De telefonische aanmelding moet bevestigd worden door het sturen van het aanmeldingsformulier en door het betalen van het bedrag op de rekening van de Zeemanskerk: ABN AMRO 48.00.23.778.

Op de rondvaart is plaats voor 120 personen. Reserveer snel!

De Finse Zeemanskerk

's-Gravendijkwal 64

3014 EG Rotterdam

☎ 010-436.61.64

Ilmoittautumislomake – Aanmeldingsformulier

Juhlaristeilylle ja buffetilounaalle osallistuu:

Aan de jubileumsrondvaart en lunchbuffet nemen deel:

_____ aikuista / volwassenen (à 50 NLG)

_____ 7–12 v. lasta / kinderen 7–12 jaar (à 40 NLG)

_____ alle 7 v. lasta / kinderen onder 7 jaar

Sunnuntain lounaalle osallistuu:

Aan de lunch op zondag nemen deel:

_____ aikuista / volwassenen (à 50 NLG)

_____ 7–12 v. lasta / kinderen 7–12 jaar (à 40 NLG)

_____ alle 7 v. lasta / kinderen onder 7 jaar

Maksun yht. _____ NLG / Het bedrag, totaal _____ NLG

- olen maksanut tilille ABN AMRO 48.00.23.778
heb ik betaald op de rekening ABN AMRO 48.00.23.778
- lähetän oheisena
betaal ik met bijgesloten eurocheque/girobetaalkaart

Nimi / Naam _____

Osoite / Adres _____
_____

Puh. / Tel. _____

Ilmoittautumislomake lähetetään osoitteella:

Stuur uw aanmelding a.u.b. naar:

Suomen merimieskirkko / De Finse Zeemanskerk
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam

Kunnallisvaalit

Kunnallisvaalit Suomessa 22.10.2000 - ennakkoäänestys Alankomaissa 11.-14.10.2000

Kunnallisvaalit järjestetään Suomessa sunnuntaina 22.10.2000. Vaalilain (714/1998) mukaan kunnallisvaaleissa toimitetaan ennakkoäänestys ulkomailla ensimmäistä kertaa. Äänioikeus on Suomen sekä muun Euroopan unionin jäsenvaltion ja Islannin ja Norjan kansalaisella, joka viimeistään vaalipäivänä 22.10.2000 täyttää 18 vuotta ja jolla on kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta Suomessa 51. päivänä ennen vaalipäivää eli perjantaina 1.9.2000. Kunnallisvaaleissa voivat äänestää myös muut ulkomaalaiset, mikäli heillä on ollut kotikunta Suomessa vähintään kahden vuoden ajan. Toisin kuin valtiollisissa vaaleissa, kunnallisvaaleissa ulkosuomalaiset eivät ole äänioikeutettuja.

Väestörekisterikeskus lähettää henkilökohtaiset ilmoitukset niille äänioikeutetuille, joiden osoite on tiedossa. Tarvittaessa äänestäjä voi tarkistaa äänioikeutta koskevat tietonsa maistraatista. Äänioikeusrekisterin tiedot ovat nähtävillä maistraateissa tai sieltä puhelimitse tarkistettavissa 11.9. alkaen. Ehdokaslistojen yhdistelmät laaditaan 21.9. Tiedot ehdokkaista löytyvät oikeusministeriön internet-vaalisivuilta: <http://vaalit.om.fi/> kohdasta: Ehdokasasettelu.

Äänestäjän tulee vaalipaikalla todistaa henkilöllisyytensä esim. passilla ja väestörekisterikeskuksen lähettämä ilmoitus äänestysosoikeudesta neuvotaan ottamaan mukaan.

Ennakkoäänestyspaikkana on:

Suomen suurlähetystö Haag
Groot Hertoginnelaan 16, Den Haag, ☎ 070-346.97.54

keskiviikko-perjantai 11.-13.10.2000 klo 10.00 - 13.00
lauantai 14.10.2000 klo 10.00 - 15.00

Tietoja äänestyksestä antaa suurlähetystön konsuliosasto ☎ 070-346.97.54

Mededelingen – Tiedotuksia

Van Suomi-Seura ontvingen wij de 10 resterende Finse boeken voor het jaar 2000. Zij zullen worden toegevoegd aan de boeken van de Vereniging in de Finse Zeemanskerk. De tien boeken zijn:

Olemme saaneet Suomi-Seuran loput 10 kirjaa vuoden 2000 lahjoituksista. Ne lisätään yhdistyksen Suomen Merimieskirkolla olevaan kirjakokoelmaan. Kyseiset kymmenen kirjaa ovat:

Kinderboeken / Lastenkirja

Aira Savisaari & Salli Parikka, "Isokämmen ja pikku Onni", Kirjapaja OY 1997

Kristiina Louhi, "Aino matkustaa", Tammi 1999 (1991)

Marjaliisa Pitkäranta, "Ai ai veitikkaa", Karisto 1998

Marjatta Kurenniemi, "Onneli, Anneli ja nukutuskello", WSOY 1998 (1984)

Romans / Romaani

Mauno Saari, "Presidentin mies", Fälth & Hässler 1998

Mika Waltari, "Appelsiinin siemen", WSOY 1997 (1931)
Yrjö Kokko, "Laulujoutsen, Ultima Thulen Lintu", WSOY 1994 (1950)
Zacharias Topelius, "Elämäkerrallisia muistinpanoja", Kustannus OY 1998

Gedichten / Runot

Arvo Turtiainen, "Runoja 1934-1968", Tammi 1991 (1976)
Paavo Haavikko, "Tyrannin ylistys, Runot 1970 - 1981", WSOY 1994

Op 16 juni nam het Bestuur tijdens een gezellig diner officieel afscheid van Auli Snickers, Eeva Nummisto, Hannele van Blijswijk en Hugo Benne. Hun verdiensten voor de Vereniging zijn elders in dit nummer van Aviisi, zowel als in voorafgaande nummers, uitvoerig beschreven. Op de foto spreekt onze voorzitter, Irma Schoemakers, Hannele van Blijswijk toe.

16 kesäkuuta johtokunta vietti Auli Snickersin, Eeva Nummiston, Hannele van Blijswijkin ja Hugo Bennen jäähyväisiä rattoisan illallisen yhteydessä. Heidän toimintansa yhdistyksen hyväksi esitellään toisaalla tässä ja edellisissä Aviisin numeroissa. Valokuvassa puheenjohtajamme, Irma Schoemakers, pitää puhetta Hannele van Blijswijkille.

Pesäpallo toernooi weer uitgesteld

Tot onze spijt moeten wij het pesäpallo toernooi opnieuw uitstellen. Wij denken nu aan juni 2001. Het probleem is dat wij hulp nodig hebben bij de organisatie, maar helaas heeft zich geen enkele vrijwilliger aangemeld. Misschien dat een nieuwe activiteiten commissie een oplossing is. Zoals Marja Straver in het stukje "Van het bestuur" in deze Aviisi heeft geschreven, willen wij proberen vrijwilligers te vinden voor een 'activiteiten commissie', die het Bestuur ondersteunt bij het organiseren van nieuwe nevenactiviteiten. Het pesäpallo toernooi zou hier deel van kunnen uitmaken.

Het Bestuur

Pesäpalloturnausta on jälleen lykättävä

Johtokunta pahoittelee sitä seikkaa, että pesäpalloturnausta on jälleen lykättävä. Suunnittelemme sitä tapahtuvaksi kesäkuussa 2001. Ongelmana on että tarvitsemme apua järjestelyssä, mutta emme ole saaneet yhtään ilmoittautumista. Toivomme että järjestelytoimikunnan perustaminen mahdollisesti auttaisi asiaan. Kuten Marja Straver tämän Aviisin johtokunnan tiedotteessa kirjoittaa, yritämme värvätä vapaaehtoisia 'järjestelytoimikuntaan', joka avustaisi johtokuntaa erilaisten tapahtumien aikaansaamisessa. Pesäpalloturnaus voisi olla eräs niistä.

Johtokunta

Jazz-liefhebbers, opgelet! / Jazzin ystävät, huomio!

Trio Töykeät op tournee / kiertueella:

- 25.9. Amsterdam (Bimhuis, Oude Schans 73-77, ☎ 020-623.13.61) ⌚ 21.00
26.9. Rotterdam (Jazz Cafe Dizzy, 's-Gravendijkwal 129 A, ☎ 010-476.36.05) ⌚ 20.30
27.9. Leeuwarden (Theater Romein, Bagijnestraat 59, ☎ 058-215.82.15) ⌚ 20.30
29.9. Groningen (Conservatorium, AE Zaal, Veemarktstraat 76, ☎ 0900-202.30.50)
⌚ 20.30
30.9. Den Oever (Max Teeuwisse, Hofstraat 36, ☎ 0227-51.13.51) ⌚ 21.30
1.10. Breda (Hijgend Hert, Pasbaan 7, ☎ 076-514.19.88) ⌚ 15.00

Jarmo Savolainen Trio & Eric Vloeimans op tournee / kiertueella:

- 27.9. Den Haag (Dr. Anton Philipszaal, ☎ 070-360.98.10) ⌚ 19.00
28.9. Leiden (De Burcht, Burgsteeg 14, ☎ 071-514.23.89) ⌚ 21.30
29.9. Zaandam (De Burcht, Burcht 10, ☎ 075-612.57.53) ⌚ 21.00
1.10. Bergen op Zoom (De Zet, Lieievrouwestraat 27, ☎ 0164-24.50.25) ⌚ 21.00
2.10. Eindhoven (Wilhelmina, Wilhelminaplein 9, ☎ 040-244.72.86) ⌚ 21.00
3.10. Rotterdam (Jazz Cafe Dizzy, 's-Gravendijkwal 129 A, ☎ 010-477.30.14) ⌚ 22.00
5.10. Roosendaal (Het Verkade Huis, Kade 24, ☎ 0165-52.90.24) om 21.00
6.10. Dordrecht (DJS festival, Dortse jazzsocieteit, Grote kerkplein 1, ☎ 078-614.08.15)
7.10. Amsterdam (Bimhuis, Oude Schans 73-77, ☎ 020-623.33.73) ⌚ 21.00

Trio Töykeät

Jarmo Savolainen

Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita

In Nederland – Alankomaissa:

Finse Ambassade – Suomen Suurlähetystö
Groot Hertoginnelaan 16
2517 EG Den Haag
☎ 070–346.97.54

Finse Zeemanskerk – Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
☎ 010–436.61.64
🌐 <http://www1.tip.nl/users/t443109/>

Fins Verkeersbureau voor de Benelux – Matkailun Edistämiskeskus
Johannes Vermeersplein 5
1017 DV Amsterdam
☎ 020–671.98.76
🌐 <http://www.mek.fi/nl/>

Suomi-Seura r.y.
Secretariaat: Mevrouw M. Muller 📧 speco.muller@wxs.nl
Noorderdreef 196, 2152 AC Nieuw-Vennep
☎ 0252–67.34.44
📠 0252–62.04.83
🌐 <http://www.suomi-seura.fi/>

Finse Zaterdagsschool – Suomalainen Lauantaikoulu	
Plaats – Paikka:	Informatie – Tiedustelut:
Suomen Merimieskirkko	Sinikka Holm - Autere 📧 fundall@wxs.nl
's-Gravendijksewal 64	Oude Rijksweg 54–56
3014 EG Rotterdam	4411 SG Rilland
☎ 010–436.61.64	☎ 0113–55.60.11

In Finland – Suomessa:

Nederlandse Ambassade – Alankomaiden Suurlähetystö
Pobox 886, 00101 Helsinki
Eteläesplanadi 24A, 00130 Helsinki
☎ +358–9–66.17.37
📠 +358–9–65.47.34

Suomalais-hollantilainen yhdistys r.y.
Sihteeri: Claire von Frenckel
Martankuja 7A, 02700 Kauniainen
☎ +358–9–59.33.36
📠 +358–9–59.25.35
📧 cvf@kolumbus.fi

Nederlandse Vereniging in Finland
Secretariaat: Marja Tuukkanen
☎ +358–40–519.04.47
📧 jan@vdven.pp.fi
🌐 <http://www.lingsoft.fi/~oudman/nl/ng.html>

Colofon

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële kontaktorgaan van de vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis. Naast het verenigingsblad beschikt de vereniging ook over een eigen homepage met actuele informatie omtrent evenementen, een agenda van Finse activiteiten, algemene informatie, een online versie van Aviisi etc.

Ledenadministratie,
advertenties &
secretariaat

Mervi Leveelahti ☎ vnf@xs4all.nl

Dirk Gerhardstraat 34
3119 BT Schiedam

☎ 010-473.44.08 (ma: 09.00-12.00, di-do: 19.00-21.00)

☎ 010-473.36.08

Redactie & opmaak Aviisi:

Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl

☎ 079-343.41.94

🌐 <http://www.xs4all.nl/~vnf/aviisi/>

Eindredactie Aviisi:

Minna Rätty ☎ s.ruhe@tip.nl

Mezquitalaan 59, 1064 NS Amsterdam

☎ 020-610.38.63

Arnold Pieterse ☎ arnoldp@support.nl

Wilsonstraat 83, 2131 PM Hoofddorp

☎ 023-561.74.83

Homepage VNF:

Hugo Benne ☎ h.benne@library.uu.nl

Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl

🌐 <http://www.xs4all.nl/~vnf/>

Illustraties:

René Souweine

Eindverantwoording:

Het bestuur

Drukwerk:

Drukkerij CombiWerk, Delft

Oplage:

850

Jaargang:

9 (2000)

Nummer:

4 (september/syyskuu)

ISSN:

1566-8452

Het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland :

Voorzitter:

Irma Schoemakers-Salkinoja, ☎ 070-346.73.62

Vice-voorzitter:

Yvonne Souweine-Daman, ☎ 0299-43.24.50

Penningmeester:

Harmen Strikwerda, ☎ 033-432.13.24

Secretaris:

Marja Straver-Nevalainen

Leden:

Arnold Pieterse, Minna Rätty,
Anja Guldemon (ad interim)

Kopij voor Aviisi 2000/5 dient uiterlijk op 6 oktober 2000 in het bezit van het secretariaat van de vereniging te zijn. Het kan op diskette of per e-mail aan het secretariaat ☎ vnf@xs4all.nl gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: ASCII tekst, Wordperfect, Microsoft Word, RTF of PDF.

